SOLDATUL

Nr. 206 | APARE MARTEA, JOIA și SAMBATA | **Foaie de lămuriri și informații pentru ostași** | REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA STR SARINDAR Nr. 5-7-9 BUCUREȘTI

...ȘI INCĂ UNA, PE TEREK

Seria marilor fapte de arme, cu care armata română, sub comanda de căpetenie a Mareșalului Ion Antonescu, a uimit lumea, continuă cu o strălucire sporită. Cu fiecare pas pe care unitățile noastre viteze îi fac mereu inainte spre marea biruință, alți lauri de glorie bine meritată împodobesc măreața lor misiune de la Răsărit.

Nu de mult, cu prilejul vizitei d-lui prim ministru, prof. Mihai Antonescu, la cartierul general al Fuehrerului Adolf Hitler, presa germană menționa cu admirație prețioasa contribuție fruntașă a armatelor române, în greaua și nobila noastră luptă comună, germană și română, contra bolșevicilor. Au fost în Crimeea, la Sevastopol și pe Don lupte hotărîtoare, unde ostașii Regelui Mihai I s'au dovedit campionii necontestați ai biruinței. Au urmat apoi altele, la Rostov, pe malurile răsăritene ale Mării Azovului, la Novorosisk și în iadul de la Stalingrad, unde acelaș viteaz suflet ostășesc și aceeaș iscusință militară românească au stat cu cinste și cu vrednicie alăturea de neînfricata și nebiruita forță armată a Germaniei. Și acum încă una se adaugă, pe Terek unde Vânătorii de Munte români fac minuni pe creștele îndepărtate ale Caucazului de Răsărit.

Această activă prezență românească oriunde lupta e mai grea și biruința mai plină de consecințe pentru realizarea marei opere europene ce se săvârșește în acest războiu, ne umple nouă inimile de justă mândrie, dar nu rămâne stearpă nici în conștiința altora. De o săptămână, posturile de radio europene cele mai variate nu contenesc a aduce laude vitejiei românești, încăodată așa de strălucit dovedită. Postul de Radio de la Ankara, care are mijloace de informație directă asupra mersului operațiilor din Caucazul apropiat de granița turcă, spunea zilele trecute că fapta de la Nalcik a Vânătorilor de Munte români sdruncină în mod iremediabil desperata rezistență bolșevică din Caucaz și deschide drum forțelor germane și române spre ultimele centre petrolifere sovietice, de la Grosny și de la Marea Caspică. Din cealaltă parte a lumei, din Apus, posturile elvețiene de radio consideră deasemenea biruința românească de pe Terek de o importanță hotărîtoare pentru grăbirea sfârșitului puterii de rezistență a armatelor lui Stalin. Iar alăturea de aceste mărturii neutre, elogiile aliate, germane, italiene, slovace și finlandeze sunt ca o caldă binecuvântare, fiindcă ele vin de la viteji tot așa de încercați și de hotărîți ca și noi.

D. I. Cucu

Pușcă mitralieră în linia întâia de bătaie (S.M.P.)

MARELE STAT MAJOR SFĂTUITOR ȘI AJUTOR AL FUEHRERULUI

de Lt.-col. BENARY

Conducătorul armatelor moderne de massă, trebue să fie totodată strateg, tactician, politician, economist, psiholog și tehnician. El trebue să facă planul său de campanie în cadrul țintelor politice ale conducerii de stat. Trebue să conducă dela sute de kilometri coloanele sale armate în loviturile hotărîtoare ce acestea vor da, trebue să coordoneze mișcările lor cu operațiile aeriene și navale. El trebue să stăpânească la perfecție tehnica armatelor, ca prin activitatea lor potrivită, să ușureze forțele omenești, să economisească sângele oamenilor săi și să paralizeze existența inamicului. El trebue să asigure aprovizionarea cu oameni, arme, muniții, materiale, carburanți și alimente, să îngrijească de trupă din punct de vedere spiritual și fizic. El trebue să gândească și să plănuiască în sfera motorului, care a schimbat fundamental concepțiile de timp și spațiu în conducerea de războiu, să ia tot așa hotărîrile sale și să dea ordinele necesare.

Ceeace se potrivește Fuhrerului în general, se potrivește și pentru conducătorii tuturor unităților, bineînțeles în mic, căci trece cu mult peste forța omenească de a satisface toate aceste cerințe, cu atât mai mult cu cât mecanismul complicat al mașinei de războiu modern, cere o cunoaștere amănunțită și precisă a angrenajului, dacă urmează ca acesta să lucreze fără greșală. Aceasta cu atât mai mult, cu cât astăzi se poate renunța la detaliile interne și externe de serviciu, de ordin secundar pentru ca marile planuri să poată fi înfăptuite. Trebue însă ca aceste griji să nu apese sufletul marelui Conducător, trebue să se ducă grije ca mintea sa să rămână clară pentru hotărîrile necesare clipelor decisive.

Acest lucru este sarcina ofițerilor de Stat Major, a adjutanților și referenților care formează Statul Major al Fuhrerului. Ofițerii de Stat Major sunt sfătuitorii săi în problemele conducerii trupelor în general și în mod special pe tărâmul strategiei și tacticei. Ei adună, controlează și valorifică știrile privitoare la inamic și le însemnează în hărți de situație. Ei fac propuneri pentru operațiuni și acționarea trupelor. Ei transformă hotărîrile Führerului în ordin și îl comunică trupei. Ei reglează mișcările de transport și marșurile trupei ca și serviciile din spatele frontului. Ei controlează aprovizionarea cu tot ce este necesar pentru luptă, transportul răniților, bolnavilor și materialul întrebuințat. Tot în sarcina lor cade valorificarea experiențelor culese în bătălii, fixarea de directive pentru instrucția trupei, ofițerilor combatanți și de Stat Major, observarea progreselor tehnicei armelor și folosirea lor pentru tactica armelor și însfârșit adaptarea economiei la cerințele războiului.

Marii conducători de arme au lângă ei un șef de Stat Major. Regele Friedrich cel Mare și Napoleon, dat fiind numărul relativ mic al armatelor lor, au putut fi ei înșiși șefi de Stat Major. Winterfeldt și Berthier, intimii lor în clipele de hotărîre, erau de fapt numai șefii cancelariilor fără însărcinări speciale.

Statul Major și-a câștigat importanța de astăzi abia în cursul secolului al 19-lea. Părinții săi spirituali au fost în Prusia Scharnhorst și Gneisenau, iar în Austria Radetzky și Hess. Pe la începutul secolului al 19-lea, Scharnhorst forma la Academia de Ofițeri, după ce trecuse din serviciul hanoveran în serviciul Statului Prusac, pe tinerii, făcând din ei ofițeri de Stat Major și șefi de Stat Major care aveau să se evidențieze în mod atât de strălucit în războaiele pentru salvarea Europei de sub jugul lui Napoleon. Scharnhorst însuși n'a avut norocul să ia parte efectivă la conducerea operațiilor. Indurerat, el scria fiicei sale: „Aș renunța din inimă la totul pe lume, dacă aș putea face numai 6 săptămâni cu armata ce vreau". Acela care, după cum spune Clausewitz, a dat întregei înarmări viața sa, a trebuit să lupte cu sabia în mână și să primească rana mortală.

In schimb, „marele său elev Gneiseanu, șeful de Stat Major al armatei sileziene, a știut să-și adapteze poziția sa față de aceia a comandantului mareșalul von Blücher, în așa fel încât ea a devenit ideală în ce privește raportul între conducător și șeful de Stat Major. Blücher era cu totul altceva decât slab instruitul, curajosul gălăgios, pe care ni-l arată legenda. Dimpotrivă, el era un conducător experimentat, clar-văzător, hotărît, care prin felul său popular, nu numai că entuziasma pe fiecare soldat, ci câștiga și inima și încrederea ofițerilor săi prin felul său de a se prezenta și tactul de care dispunea. Gneisenau își baza autoritatea sa prin aceia că îi raporta toate chestiunile importante și urma bucuros hotărîrilor tactice ale minții sale tă înțelegerea pentru marile idei ale colaboratorului său, care cu tot curajul gândurilor sale nu pierdea niciodată pământul real de sub picioare. Gneisenau știa să țină departe de el și de șeful său, lucrurile secundare dându-le spre rezolvare colaboratorilor de încredere. In clasica sa lucrare „dela Schanhorst la Schlieffen" apărută cu ocazia aniversării centenarului Marelui Stat Major Prusac, generalul von Cochenhausen scrie: „In Statul Major al armatei Sileziene domnea o rară armonie". Blücher era animatorul, Gneisenau însuflețitorul iar Mueffling primul

(Continuare în pag. 3-a)

HORIA

S'au scurs 158 de ani din clipa când Horia, suflet de cremene, a intrat în istorie și-a deschis cu ghioaga și flinta d[illegible] larg năzuințelor românești de totdeauna.

Niciodată soarta românilor n'a fost prea ușoară și nici când soarele n'a strălucit numai pentru el. Nourii grei au acoperit neîncetat cerul libertăților noastre. In clipa însă în care se încerca să se lovească în existența noastră ca neam, se frământau munții și văile și din adâncuri se ridica câte un uriaș, care chema prin sunet de bucium poporul la luptă și lanțurile cădeau sfărâmate.

Sus în munți viața e mai grea, pământul e mai sgârcit cu cei cari îi cer hrana. Comuna Albac, leagănul lui Horia, e o biată comună necăjită, cu oameni cu palme bătătorite de munca neîncetată. Horia s'a născut sub semnul sărăciei și al iobăgiei. Copilăria lui n'a cunoscut belșugul, iar tinerețea lui n'a cunoscut odihna. A crescut totuși falnic, așa după cum cresc arborii pădurilor mângâiați de soare și bătuți de bicele furtunilor.

Era țăran simplu, fără prea multă învățătură. Știa totuși să citească și să vorbească și alte limbi. Se născuse luceafăr, trebuia să strălucească. Nu învățase reguli militare și n'a citit strategia marilor conducători de oști, biruitori în războaie. Moștenise însă priceperea strămoșilor romani și daci, obișnuiți să lupte, să învingă sau să moară.

Il cunoșteau toți moții. Și cel mai ascuns cătun din cea mai părăsită vale auzise de numele lui. In clipa când Horia i-a chemat la luptă, n'a fost un singur suflet care să ezite să se înroleze printre rândurile celor comandați de el.

Vijelios, năprasnic, a pornit atunci furtuna românească izbind în nedreptatea de veacuri. Ei erau însă puțini iar ceilalți mulți. Intervenise apoi trădarea și Horia fu vândut ca și Cristos pentru 30 de arginți.

A lovit strașnic, dar a fost biruit de oștile nenumărate pornite împotrivă-i. A fost prins, legat și dus la Alba Iulia împreună cu cei doi mari căpitani ai săi: Cloșca și Crișan.

A fost urcat pe roată și sfărtecat. Oasele i s'au rupt și sângele cald i s'a prelins din colțul gurii pe pieptul puternic. Și-a ridicat atunci capul și a voit să vorbească. Vroia să-și spună testamentul pentru cei ce îi vor urma. Paznicii s'au temut însă de ceiace trebuia să rostească și au început să-l lovească, până când duhul i-a părăsit corpul.

Sunt 158 ani deatunci. Moții nu l'au uitat, după cum nu l'a uitat nici un român, căci el a fost erou pentru întreg românismul. Au murit de atunci toți acei cari l'au cunoscut și totuși în Albac și pretutindeni în Munții Apuseni Horia e viu și prezent în inimile tuturor.

Icoană sfântă, Horia a rămas exemplul de totdeauna și puterii de biruință românească.

Serg. t. r. Ion Munteanu

DESPRE SÂNGELE RECE IN MIJLOCUL FOCULUI

de dr. ALFRED HAUSSNER, corespondent de războiu

„Pentru a treia oară astăzi s'a întrerupt legătura telefonică cu liniile din față. Pentru a treia oară m'am înapoiat dela postul de comandă al batalionului. Bolșevicii trag cu toate calibrele, artilerie, aruncătoare de grenade și antitanc, asupra cazematelor noastre. Pe drumul de doi kilometri m'am aruncat de atâtea ori pe burtă încât sunt plin de noroi de sus până jos. In cazemată apa e până la glesne. In jurul gropilor făcute de explozii nisipul iese ici și colo mai înalt, svântat. Colo afară, pe poziții, nimănui nu-i trece prin cap să lase din mână atul. Dacă-l putem ține ca până acum, nu se poate întâmpla nimic neplăcut.

Am fost de multe ori în liniile din față, cu mitraliera sau pușca mai bucuros când eram în atac sau când pe front era liniște. Dar o luptă defensivă de tăria aceasta e cu totul altceva. Bolșevicii n'au decât să vină de trei zeci de ori pe zi cu infanterie, puțin ne pasă. Pot să vină zece contra unu, tot nu fac nimic. Dar acum, când ne trezim cu tancurile sub nas, trăgând fără odihnă asupra pozițiilor, treaba e mai grea și cere să facem tot ce putem. Dar nici cu antitancurile nu ne vin el de hac. Trag bolșevicii, dar mereu îi silim să se afunde, scrâșnind din dinți, în găurile pline de noroi.

Ca un părinte pentru ostași...

Căpitanul G. m'a întrebat astăzi amănunțit despre toate acestea. E pentru a treia oară când i-am adus știri importante, și cred că exploziile nu s'au produs nici odată atât de aproape de drumul pe care alergam. Așa că m'am simțit foarte la largul meu când m'am văzut în adăpostul batalionului. Căpitanul observase că am cam luat foc. Mi-a spus că n'are deocamdată nimic urgent pentru mine și că trebue să mă odihnesc vreun ceas înainte de a mă înapoia în poziții. Poate că până atunci se liniștesc și rușii cu antitancurile lor.

Când s'a dus prima oboseală — dormisem o jumătate de oră — mi-am dat deodată seama cât de mult depindem noi de acest om care, aici în focul cel mai cumplit al tuturor armelor grele, se gândește și se îngrijește pentru cele trei companii ale noastre. In momentul acesta vorbește pentru a treia oară cu comandantul regimentului în privința întăririlor care trebue să fie pe drum, spre noi. „Oamenii pe cari îi am înainte nu mai pot dura mult!. Il aud spunând grăbit. N'au putut închide un ochiu trei nopți întregi, bolșevicii îi acoperă fără încetare cu proectile de calibru greu și stau în apă până la genuchi! Intăririle trebue să se grăbească! Inamicul poate ataca flancul în orice clipă. E vorba poate numai de minute!".

„Nu dăm înapoi, Domnule Căpitan!"

Căpitanul cheamă pe comandantul celeilalte companii, cu care legătura telefonică, în mod excepțional, nu este întreruptă: „Cum vă merge, băeți? Ve să zică pătrunseră la voi? Am știut eu că o să-i svârliți înapoi. Dar o știți și voi foarte bine: te bazezi mai cu nădejde pe propriile tale puteri. Cum ați ținut voi aste trei zile n'ar fi putut s'o facă nici o întărire. Spune oamenilor că mă bazez pe ei, mai ales acum. Mâine dimineață viu la voi pe poziție, și pot să tragă rușii cât or vrea!" Căpitanul fusese și azi în zori la noi, afară, tocmai când se cam îngroșase gluma. Pentru noi asta înseamnă mare lucru; pentru el e simplu și de la sine înțeles.

De aceea i-am comunicat exact cum stau lucrurile în realitate. I-am spus că eri mâncarea s'a răcit până să ajungă la noi. Ne-a promis numai decât că astăseară vom primi o porție dublă de ceai, și încă stropită cu rom. Acum suntem tocmai la ceaiul cu pricina. E bun! Chiar după prima înghițitură vezi toate mai în roz.

Din convorbirile pe care le are căpitanul cu regimentul sau cu comandanții altor unități bag de seamă că nici gând n'are să se dea dus de pe poziție. A ordonat unui plutonier, care-l întrebase unde să-și așeze tunul, să-l ducă pe răspunderea lui într'un loc de unde avea un câmp de tragere mai bun și de unde putea opri tancurile inamice. Când e cu noi în prima linie ne vorbește pe un ton deosebit. Nu dă nimănui mari speranțe, dar pretutindeni întărește încrederea în forțele noastre proprii. Azi dimineață a întrebat pe unul dacă nu cumva vrea să părăsească poziția când s'o îngroșa gluma. Răspunsul a fost așa cum l-ar fi dat oricare dintre noi: „Nu dăm înapoi, domnule căpitan! Nu lăsăm noi poziția asta pe care am făcut-o cu atâta muncă. Ar trebui mai întâi să pierim până la unul!".

E curios cum poziția aceasta, făcută din lut și apă și noroiu, poate deveni un fel de a doua patrie, pe care nimeni nu o părăsește cu inima ușoară. Căpitanul n'a răspuns nimic, dar i se putea citi pe față mulțumirea.

Dispreț de moarte

Când mai apoi am vrut să plec dela el, din postul de comandă, a mers cu mine o bucată de drum până la copacul de unde putea să vadă pozițiile. De câteva ori proectile au șuerat și au explodat chiar lângă noi. Am vrut să mă arunc repede într'o groapă, dar a trebuit să merg mai departe fiindcă și căpitanul mergea fără să se sinchisească. E mare lucru când ai pe cineva care stă așa, fără să-i pese când se deslănțuie iadul. S'a suit în copac, mai pe urmă m'a chemat și pe mine sus și mi-a dat să mă uit prin ochianul lui. Apoi am plecat din nou, înainte. Și când am mai auzit iar șuerături, am făcut așa cum știam că ar fi făcut căpitanul meu. Și parcă de data asta drumul a fost mai scurt și mai ușor...

Imi vine să cred, sunt convins aproape, că nu poate să ni se întâmple nimic rău atâta vreme cât îl avem pe el aici. (ESS).

SPORT

ETAPA A ZECEA A CAMPIONATULUI DE RĂZBOIU

Etapa a zecea a campionatului de războiu n'a adus nici o surpriză. De notat însă performanța grupării gălățene Gloria CFR care a reușit să se ridice până la locul 4 în clasament.

După această etapă în ordinea clasamentului nu s'au făcut schimbări, primele trei clasate păstrându-și vechile locuri. Doar la mijlocul plotonului s'au făcut oarecari schimbări.

A fost o etapă calmă în care toți cei favoriți au învins.

Singura echipă bucureșteană care s'a deplasat a fost F. C. Rapid care a învins lejer cu 4—1 (1—0).

Venus a învins Carmen cu 2—0 (0—0)

Pe arena din Splaiul Independenței s'a desfășurat Sâmbătă după amiază partida dintre Venus și Carmen contând pentru campionatul de războiu.

Jocul a revenit foștilor campioni naționali care au învins cu 2—0 după ce la pauză scorul era 0—0.

Partida a fost în general de slabă calitate în special în prima repriză când niciuna din echipe n'a depus eforturi prea mari pentru a-și asigura victoria.

După pauză Venus l-a trecut pe Humis în centrul liniei de atac și echipa a prins mai multă forță combativă. Foștii campioni au obținut o victorie meritată pentrucă au știut să insiste pentru ea.

Carmen a arătat lucruri frumoase în special în apărare, linia de înaintare neavând în schimb prea multă precizie în loviturile la poartă.

Venus a prezentat o formație în care au apărut câteva elemente tinere, care au dat satisfacție.

Punctele au fost înscrise primul în minutul 70 dintr'o lovitură de colț executată de Iordache. Nicolae, portarul Carmenului a respins balonul cu pumnii și *Humis* a tras ușor în poarta goală. Al doilea a fost înscris în min. 87 tot de *Humis* care a reluat direct în plasă o minge pe sos dela Ploeșteanu.

Dela Venus au jucat bine: Humis, Ene, Rădulescu, Jivan și Beifa. Dela Carmen: Nicolae, Torjoc, Șiclovan și Stoian.

D. Ștefănescu Coca a condus corect formațiile următoare:

VENUS: *Slăvei Beiogiu, Beifa, Bălănescu, Popescu, Jivan, Ene, Ploeșteanu, Rădulescu (Humis), Humis (Rădulescu), Iordache.*

CARMEN: *Niculae, Panovsky, Iosof, Șiclovan, Torjoc, Coman, Oțelescu, Chiru, Pelculescu, Carambol, Stoian.*

Sportul Studențesc la egalitate cu Universitatea 1—1 (1—1)

Duminecă, drept deschidere la jocul Juventus—Unirea Tricolor s'a jucat matchul dintre Sportul Studențesc și Universitatea. Rezultatul egal pe care l-au făcut este oglinda fidelă a celor ce s'au petrecut pe teren. Nici una din echipe n'ar fi meritat victoria.

Ca atare, ambele echipe au avut câte o repriză. Repriza I a fost a Universității. Cu o linie de atac mai mobilă, a reușit să surprindă apărarea directă a bucureștenilor, dominând, sterilă însă. In această repriză au avut și două bare.

In repriza a doua Sportul Studențesc a arătat mai multă ambiție. Linia de fundași făcând un joc mai legat, mijlocașii n'au mai fost nevoiți să vină în ajutorul fundașilor și deci au putut să împingă jocul înainte. Totuș apărarea universitarilor dela Sibiu a putut face față tuturor atacurilor, astfel că repriza s'a sfârșit fără să mai marcheze nici unul din adversari.

Punctele au fost marcate astfel: Universitatea atacă (este min. 22) și *Dascălu*, centrul-atacant trage puternic prin surprindere dela 18 m. Portarul bucureștenilor, luat pe neașteptate, nu poate face nimic și Universitatea conduce cu 1—0.

Sportul Studențesc egalează deabia în min. 35 astfel: Moldoveanu primește mingea dela Drăgan, driblează pe doi adversari și pătrunzând în careu, trage puternic. Portarul nu poate reține și *Dumitrescu II* care a urmărit mingea, o prinde și trage în poarta goală.

Repriza a doua nu mai aduce nici un punct.

A condus d. Contescu autoritar.

UNIVERSITATEA: *Costea; Crișan—Medrea II; Păunescu—Muscă—Luca; Moldoveanu—Jifcovici—Dascălu—Medrea III—Iojă.*

SP. STUDENȚESC: *St. Ionescu; Teodorescu—Duce; Antonescu—Drăgan—Dumitrescu I; Schelder—Mihăilescu—Constantinescu—Grecu Dumitrescu II—Moldoveanu.*

Unirea Tricolor a învins pe Juventus la limită 2—1 (1—1)

Jocul vedetă de Duminică de pe arena Venus a fost la înălțimea adversarilor. S'a jucat iute și rezultatul este meritat de Unirea Tricolor care din punct de vedere tehnic și tactic, s'a prezentat mai bine decât roș-albaștrii. De notat însă că Juventus a fost acela care a deschis scorul, dar nu și-a putut păstra avantajul decât patru minute.

Jocul luat ca spectacol, a fost frumos. Inverșunat, fiindcă erau în joc două puncte destul de prețioase și pentru unii și pentru alții, el a plăcut ochiului fiind un joc iute în care au excelat oberenii, care au o echipă bine pusă la punct, mai ales prin prezența lui Marinescu, care a întărit considerabil punctul slab până acum al uniriștilor: apărarea.

Matchul a fost câștigat de echipa care a avut o linie de atac mai întreprinzătoare. Juventus a rezistat iureșului, dar în cele din urmă a fost nevoit să cedeze. Când au priceput că jocul poate să fie pierdut, au insistat, uneori ajungând până la un pas de egalare. Totuși, cu toate sforțările lor evidente, n'au putut egala.

Din punct de vedere tactic, Unirea-Tricolor și-a dominat adversarul uneori net. Și dacă n'au marcat mai mult, cauza este linia de mijlocași a roș-albaștrilor cari n'au fost mereu la înălțimea situațiilor. Totuși fiind siliți să lupte mai mult în apărare, n'au putut alimenta bine atacul.

Juventus a deschis scorul în min. 8, când Iliescu a fost obligat să acorde o lovitură de colț. A bătut bine Cornea și *Stoian* cu capul a înscris frumos: *1—0 pentru Juventus.*

Patru minute mai târziu, Florea are mingea și din colțul careului de 16 m. trage puternic egalând.

In min. 38 Anghelache deschide pe *Criciotoiu* care, cu toate că îl jenează Negrescu, înscrie: *2—1 pentru Unirea-Tricolor.*

Au jucat bine dela învingători: Cristea, Marinescu (foarte bine), Boteanu, Johny Dumitrescu și Criciotoiu. Dela învinși: Budan, Negrescu, Pepelea, Stoian, Gorgorin și Drăgan au arătat lucruri frumoase.

A arbitrat bine d. St. Ionescu.

UNIREA TRICOLOR: Cristea; Marinescu-Iliescu; Paraschiva-Anghelache-Boteanu; Florea-Dumitrescu-Bodea-Cârjan-Criciotoiu.

JUVENTUS: Budan, Negrescu-Drăgan; Bărbulescu-Pepelea-Gorgorin; Cornea-Iordache-Stoian Fane-Nociu.

In provincie

In provincie campionatul de războiu a înregistrat următoarele rezultate:

LA PLOESTI: F. C. Rapid a învins pe F. C. Ploești cu 4—1 (1—0). Goalurile au fost înscrise de Radu Florian (Rapid) min. 25 și 50, Gavrilescu (Rapid) min. 60, Neagu (Ploești) din 11 m. în min. 70 și Filotti (Rapid) în min. 80.

LA GALATI: Gloria CFR a dispus de CFR (T.-Severin) cu 3—2 (1—2). Jocul a fost frumos, dar s'a jucat într'o notă de multă nervozitate.

LA BRASOV: F. C. Craiova a învins pe ACFR cu 5—1 (1—1). După cum se vede localnicii au rezistat o repriză. In cea de-a doua, tehnica și-a spus cuvântul.

Până acum F. C. Craiova n'a putut fi învinsă, dela începutul campionatului de războiu.

d. mait.

MĂRUNTE

● **DUMINICA DIMINEAȚA** Ciolnoiu, campionul categoriei semi-mijlocie la box, și-a apărat titlul în fața lui Ion Popa, matchul terminându-se la egalitate. Cionoiu își păstrează titlul.

● *LA ACEIAȘI galã de box Calinoc, campionul României la categoria muscă, și-a apărat titlul, învingând la puncte pe Dumitru Panaitescu-Zipotto.*

● DUPA etapa a zecea F. C. Craiova este tot în fruntea clasamentului cu 17 puncte și zece jocuri jucate.

OPERA SOCIALĂ

A CONSILIULUI DE PATRONAJ

Sub președinția și directa supraveghere a doamnei Maria Mareșal Antonescu, Consiliul de patronaj a luat o amplă desvoltare, ramificându-și activitatea de binefacere și ocrotire în cele mai depărtate orașe și cătune ale țării.

In fiecare zi aproape, se simte nevoia unei ajutorări și unei intervenții în sânul populației nevoiașe, mai ales în vremurile grele de război, prin care trecem.

Consiliul de patronaj a luat asupra sa, încă dela înființare, greaua sarcină de a colabora cu armata la reușita luptei noastre și de a sprijini și încuraja toate inițiativele particulare, care s'au ocupat de asistență și ocrotire. In anul 1941, primul an de război și de victorii, Consiliul de patronaj a ajutat foarte mult armata să-și îndeplinească misiunea ei istorică, a îngrijit ca spitalele să fie înzestrate cu tot ce este necesar, orfanii și văduvele să fie ajutate. Retrospectiv privind activitatea consiliului de patronaj în anul trecut, găsim următoarele înfăptuiri:

A'nființat și-a patronat în interiorul țării, trei spitale unde-au fost îngrijiți ofițerii răniți în luptele pentru răscumpărarea drepturilor noastre. Este încă vie în memoria noastră, scrisoarea de mulțumire adresată Doamnei Maria Mareșal Antonescu, de ofițerii îngrijiți dumnezeește într'unul din spitalele fondate de D-sa și cari se legau să ducă până departe în colțurile frumoase ale țării, numele mare și devotamentul de care-a dat dovadă întotdeauna.

Prin diverse colecte și cumpărări s'au distribuit ostașilor pe front, mari cantități de alimente, țigări, săpun, haine călduroase, vin, și-a organizat trimiterea de sărbători a pachetelor trimise pe front de familii și cunoscuți.

Din fondurile strânse și donate de stat au fost ajutate: 13.389 familii de invalizi, 28.389 familii de văduve și orfani de război, 90.308 familii de mobilizați, 116.801 familii în suferință din alte cauze și 31.463 persoane suferinde. In cele trei spitale create în interiorul țării au fost îngrijiți 7681 răniți și bolnavi din război. In afară de asistența închinată luptătorilor, s'a dat o deosebită importanță cultului mamei și al copilului. Au fost înființate 154 cantine pentru copii în București, la care se hrănesc zilnic 17.000 copii. A mai înființat în restul țării 2711 cantine de acest fel. A distribuit școlarilor nevoiași, ai căror părinți sunt pe front sau în imposibilitate de a le cumpăra cele necesare, îmbrăcăminte: 2927 uniforme, 12.729 perechi de încălțăminte,, etc. Amintim și coloniile de vară organizate, unde copii debili și săraci își recapătă vioiciunea și sănătatea. Pentru muncitori, de cari Consiliul de Patronaj și mai ales Doamna Maria Mareșal Antonescu s'a ocupat foarte mult, s'au făcut 15 cantine unde iau masa un număr destul de mare. Dar oare putem enumera toate cele înfăptuite în țară prin grija Consiliului de Patronaj? Atât de multe îmbunătățiri și-atât de multe dureri au fost alinate, încât ne mândrim că la opera mare de reîntregire a patriei și la recrutarea celor mai strălucite victorii, a contribuit în cea mai mare măsură, opera socială a Doamnei Maria Mareșal Antonescu.

Caporal Const. Salcia

MARELE STAT MAJOR SFĂTUITOR ȘI AJUTOR AL FUEHRERULUI

(Urmare din pagina I-a)

ofițer de Stat Major era elementul calculator. Fiecare care făcea cunoștința acestui Stat Major, era entuziasmat de atmosfera proaspătă și de încredere mândră care anima pe toți.

Și Moltke, cu toate că era autorul spiritual al planurilor operative în timpul războaielor pentru unificarea Germaniei, rămânând sufletul execuției lor, s'a silit să păstreze comandantului său suprem, poziția de conducător. După cum s'a spus la o serbare a 100 de ani dela nașterea sa, „el nu a cunoscut „Eu-l". Lucra și lupta nu pentru sine, pentru ambiția sa sau pentru renumele său. Toate gândurile i se îndreptau spre ținta de a fi nu numai primul, ci și cel mai credincios servitor al regelui său.

Moltke și urmașul său, contele Schlieffen au dat Marelui Stat Major, printr'o muncă serioasă, prin probleme de plănuire, călătorii de exerciții, în schimbul dintre Stat Major și front, un corp ofițeresc uniform instruit, în care respira posibilitatea hotărîrilor libere în sensul conducerii, care nu cunoștea altceva decât datoria după deviza: „lucrează mult, apari puțin, fii mai mult decât arăți!"

In primul război mondial, când comandantul suprem s'a ținut mult mai departe de conducerea operațiilor decât predecesorii săi, șefii de stat major aveau o răspundere mult mai mare decât a avut-o de exemplu contele Moltke în războaiele de unificare. Acest lucru și-a făcut efectul și în celelalte foruri interioare. Dar totuși acolo unde conducătorul răspunzător a știut să-și mențină poziția, a dat peste tot roade bune. Dacă acesta era cazul, atunci apărea acea conlucrare armonioasă a doi bărbați conștienți de datoria lor pe care o descrie atât de caracteristic Hindenburg în amintirile sale cu privire la raporturile față de Ludendorf, numind-o „o căsătorie fericită !" Cum vrea și cum ar putea să limiteze privitorul din afară meritele fiecăruia din acești doi oameni? Gândirea și fapta sunt comune, iar vorbele unuia sunt deseori numai expresia gândirilor și simțirilor celuilalt.

Inamicii Germaniei știau bine ce fac când în tratatul de pace dela Versailles au silit Germania să-și dizolve Statul Major. Dar ei au reușit numai să distrugă organizația și nu să omoare spiritul. El trăia bravit și susținut de oameni ca generalul von Seeckt în calitatea sa de șef conducător al armatei, apoi în foștii ofițeri de Stat Major ai primului război mondial care făceau serviciul în regimentele armatei germane de după război, strângând din dinți și în credința nestrămutată a unui viitor mai bun, ca și în ajutorii de conducători aleși din rândul ofițerilor tineri capabili. El și-a găsit renașterea în Marele Stat Major al tinerei armate a Reichului și a noului aviații. Ofițerii săi aveau nevoie pentru a putea corespunde concepției național-socialiste, ca să existe numai un Führer, indiferent dacă era un conducător de doi oameni, al unui grup, al unei divizii, al unei armate sau a întregului popor german. Revenind la vechiul principiu al Statului Major Prusac ei au fixat că „ofițerul de Stat Major nu este nimic altceva decât sfătuitorul și ajutorul comandantului său răspunzător".

In acest sens Marele Stat Major a muncit în mod excepțional în anii refacerei și în mod mult mai formidabil în acești trei ani trecuți de război. Dar odată cu Clausewitz știm și noi că chiar și „cel mai perfect Stat Major cu cele mai potrivite hotărîri și principii nu condiționează încă o conducere perfectă a armatei, dacă lipsește sufletul unui mare comandant". Poporul german este astăzi mândru de el și bucuros că activitatea sa a scăzut într'o clipă, în care un astfel de comandant este un dar ceresc.

LOCOTENENTUL CONSTANDIȘ GHEORGHE

In ziua de 19 Iunie dimineața, la Sevastopol, în timp ce ataca o poziție rusească puternic fortificată, s'a prăbușit locot. Constandiș Gheorghe, unul dintre cei mai bravi și mai îndrăzneți luptători din Vânătorii de Munte.

A luat parte la războiul sfânt, pentru desrobirea hotarelor chiar din prima zi. Comandant de companie, iubit de toți subalternii și apreciat de comandanții săi, a fost întrebuințat totdeauna în misiunile cele mai grele.

Nu vom aminti de acțiunile din Bucovina de Nord și Basarabia, pentrucă sunt prea mici pentru a-i arăta vitejia.

La trecerea Nistrului, în ziua de 17 Iulie 1941, un alt Batalion de Vânători de Munte, fusese ales să treacă fluviul. La cererea locotenentului Constandiș Gheorghe i se aprobă, ca, împreună cu compania, să facă parte din primul eșalon de trecere al acestui Batalion.

Cu sânge rece și neîntrecut curaj, el ajunge pe malul celălalt al Nistrului, cu primele bărci, în timp ce una din cazematele rusești nu încetase încă focul. Oamenii din companie dovedesc un elan de nedescris. Se cațără pe malul drept al fluviului și se afundă adânc în lanurile de grâu ale Ucrainei. Două zile și două nopți se dau lupte crâncene pentru străpungerea liniei Stalin și tânărul ofițer nu cunoaște odihna. Este peste tot. Observă personal focul inamicului și prin manevre din cele mai îndrăznețe îl înlătură sau îl neutralizează.

Incă dela această dată, începe a i se crea un fel de aureolă. Și pe cea mai bună dreptate. Nu e un ambițios. Modest și muncitor, este mereu la treaba cea mai grea.

Rușii sunt respinși pe tot frontul și se începe urmărirea lor spre Bug, apoi spre Nipru. Comportarea locot. Constandiș este iarăși exemplară. E poate chiar mai îndrăzneț decât ar trebui. Nu viața însă contează pentru el, ci victoria. Avântul și o iubire sfântă pentru Neam îl împing mereu spre greul luptei.

Din victorie în victorie a mers locot. Constandiș Gheorghe. Nu există victorie a Diviziei sale la care să nu fi avut o parte de glorie.

S'a relevat în luptele dela Kacikarovka dela Nipru, apoi în cele dela Malaya Bielosjorka, unde Rușii au fost împinși spre Marea de Azov.

Citat dese ori prin ordin de zi; nici un pic de orgoliu nu-l stăpânește; se distinge printre cei care nu cunosc șovăirea.

Să enumerăm mai departe, alte lupte în care a jucat un rol principal. A mers cu unitatea sa în urmărirea inamicului până la Marea de Azov, apoi în Crimeia. Iarna grea l-a găsit treaz la datorie. Nici un glonț nu-l atinsese, nici o schijă.

In luptele împotriva bandelor, bărbați și femei, înarmate de trupele rusești în retragere, a arătat un spirit de prevedere de om matur, o conducere iscusită, reușind în toate acțiunile întreprinse. Trecând peste munții Crimeei, până la Aluschta și apoi la Feodosia, iese victorios din toate hărțuielile. In sfârșit, la Feodosia, se remarcă din nou ca un desăvârșit comandant.

La 31 Decembrie 1941 trebuia ca noi, Vânătorii de Munte, să apărăm, să păstrăm cu orice preț o poziție în fața localității Star-Krim; să oprim puhoiul revărsat la Feodosia, până ce noi forțe să arunce iarăși în mare pe cei care debarcaseră. Poziția se slăbise într'un punct unde Rușii începuseră să pătrundă. Stăpâni pe o anumită colă Rușii, întreaga noastră poziție ar fi fost primejduită. Compania Locot. Constandiș Gh. se afla în rezervă, se adună repede, se pune în marș cu repeziciune uimitoare și fulgerător, cade în flancul și spatele inamicului, abia instalat pe Kara-Oba, înălțime care domina și întorcea apărarea noastră. Atacă și lovește ca un ciocan pe bolșevici, făcându-i prizonieri și alungând rămășițe de fugari înspăimântați.

Două companii sovietice sunt distruse și îngrozite de viteza și puterea loviturii copilandrului delicat, locot. Constandiș Gheorghe. Poziția a fost salvată și păstrată de acest viteaz, până la 15 Ianuarie când s'a avântat spre zarea mării pentru recucerirea Feodosiei.

In această zi, la 15 Ianuarie, temerarul comandant de companie atacă stânga Sari-Kaja și înălțimile 45, cățărându-se pe colțuroșii pereți, la 65 grade înclinare.

Nimeni nu-și putea închipui că picior de om va putea ajunge sus, pe acolo. Cu atât mai puțin Rușii, pe care îi surprinde și îi pune în panică, lovindu-i din spate. Un batalion de ruși este pus pe fugă, înălțimile sunt cucerite și stăpânite, pentru ca a doua zi, cu acelaș elan, compania să rupă definitiv rezistența inamicului, să respingă disperatele lui contraatacuri și să ajungă la mare.

Cucerirea Feodosiei era fapt împlinit. Bătălia câștigată. Locot. Constandiș Gheorghe își dăduse generosul său tribut și aici, la pecetluirea răsunătoarei victorii a Vânătorilor de Munte.

Luptă din nou în regiunea Sudakului, cu acelaș succes.

Cu câteva zile înainte de începerea luptei hotărîtoare dela Sevastopol, se întorsese din concediu de câteva zile, ia parte, cu compania sa, în linia I-a, la toate atacurile. Fiecare cazemată trebuia distrusă de artilerie și aviație sau de amândouă la olaltă, spre a se putea înainta. Dar și așa rămân destule rezistențe pe care trebue să le reducă la tăcere infanteristul.

In ziua de 19 Iunie, dimineața, inamicul strâns în cleștele ucigător al focurilor noastre încearcă o disperată acțiune de străpungere a frontului Vânătorilor de Munte. Atacul lor, dat prin surprindere reușește să treacă într'un singur loc, la un singur pluton, de linia noastră de luptă. Locot. Constandiș Gheorghe intervine la timp și salvează situația oprind întâi pe atacatori și apoi punându-i pe fugă.

A vorbit la telefon cu comandantul său, cu câteva minute înainte de a fi lovit. Cu vocea plină de emoție și de bucurie, raporta că Rușii sunt puși pe fugă. A atacat din nou. Un glonte l-a nimerit drept în inimă. A mai avut puterea să spună:

— Copii, eu mor!

Cu Locotenentul Constandiș Gheorghe, Armata pierde pe unul din ofițerii de elită iar societatea românească un spirit de aleasă cultură și frumoasă educație.

Incă din toamna anului 1941, în urma faptelor de arme dela Ojevo (trecerea Nistrului), Nipru, Malaja, Belosjorka, locot. Constandiș Gh. fusese propus la cea mai înaltă distincție de războiu: Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul. Faptele sale îl trec între eroii Neamului.

Colonel Alex. Petrescu și Căpitan Aurel Marin

COLONELUL CASSIAN

Era un optimist. Cuvintele: „nu se poate", îi lipseau din vocabular. Obrazul lui foarte tânăr era mereu luminat de un surâs împăciuitor și bun.

— Să n'aveți nici o grijă. Domnule general, satul va fi luat. Vom ataca. Am luat toate măsurile, ordinele sunt date. Și vocea lui, auzită la telefon, sugera surâsul lui.

— Să n'aveți nici o grijă Domnule general, situația se va restabili până în zori. Colonelul... se găsește într'o situație grea. A fost rănit dar rezistă. Colonelul Manolescu a fost ucis, dar unitatea lui rezistă pe poziție. Am trimes întăriri căpitanului Slăvescu, care luptă singur în Sud, dar rezistă.

Așa vorbea mereu, pe acelaș ton măsurat. Și totuși mitralierele părăiau în jurul lui iar între vorbele sale, în telefon se auzeau detunăturile artileriei.

— Să n'aveți nici o grijă Domnule general, mă voi duce chiar eu până la colonelul... știu un loc pe unde pot să mă strecor prin dispozitivul inamic. Bateriile mele au scos din luptă șase tancuri, voi lovi și pe celelalte.

Și le lovea, și se strecura prin liniile inamice, și își îmbărbăta sau ajuta camarazii.

— Să n'aveți nici o grijă Domnule general, ordinele Dvstră sunt în curs de executare. Am intrat în partea de Nord West a satului. Sforțările inamice sunt inutile. Colonelul... a fost rănit încă odată, dar rezistă. Am mai scos două tancuri din luptă.

Și larma bătăliei se depărta de postul de comandă, îngrijorarea dispărea de pe fețele încruntate și dârze care se aplecau pe hartă. Timpul trecea încet și greu. Dar după câtva timp sună iar telefonul.

— Aicea colonelul Cassian. Domnule general, Colonelul... a fost despresurat; peste un ceas îl voiu putea evacua, satul este ocupat, doar câteva pâlcuri desorientate de Ruși mai sunt fugăriți în spatele liniilor noastre. Să n'aveți nici o grijă.

— Cassian te felicit, dar te rog fii prudent, te expui prea mult... las că știu eu... Te cunosc... fii prudent... Avem nevoe de tine... fii prudent.

Dar Colonelul Cassian n'avea timp ca să fie prudent. Și pe urmă era un optimist care nu simțea primejdia. Era viteaz cum era optimist, surâzând.

— Să n'aveți nici o grijă...

* * *

L'am văzut în dimineața zilei când a murit. M'a primit în micul său post de comandă, o căsuță de lut din Sadovoi recucerit de dânsul. Am reconstituit pe hartă, cu dânsul toate fazele luptei.

— Vezi, în acest loc a căzut Colonelul Manolescu, prins în focul mitralierelor. Lângă acest puț a căzut căpitanul Mănescu. Lângă Colhoz începe o vale îngustă, care sue prin dealuri spre sat.

Pe acolo s'a infiltrat inamicul. Afurisită vale.

Da, avea dreptate, afurisită vale, căci chiar în după masa acestei zile, Colonelul Cassian a căzut și el la rândul-i răpus de inamic.

Era optimist fiindcă era tare, fiindcă era bun. Era un optimist fiindcă nu cunoscuse nici greșeli nici scăderi.

A murit după o biruință!

— Fii prudent Cassian... avem nevoe de tine...

— Să n'aveți nici o grijă.

Și totuși...

Lt. rez. G. M. Cantacuzino

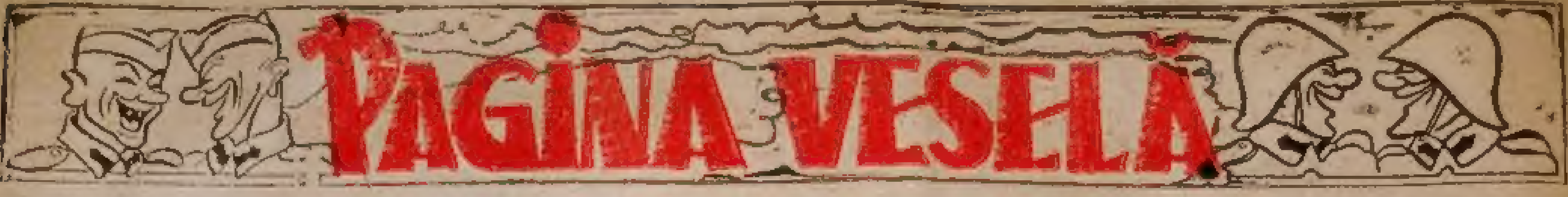

SĂ RÂDEM

Discuție

— Ascultă, cunoști pe d-na Ilarie, nu?
— Da!
— Crezi să-și iubească soțul așa cum se spune?
— Cu siguranță!...
— Atunci cum mai vine și asta? Că eu am dovezi serioase că-l înșeală!
— Păi da!... D-na Ilarie nu-i o egoistă și îl iubește așa de mult soțul, încât preferă alți bărbați pentru anumite chestii tocmai ca să nu-l întrebuințeze prea mult pe-al ei.

Pe stradă

Un trecător vede pe stradă doi copii care seamănă leit unul cu altul. Se oprește și-i întreabă:
— Ascultați puișorilor, nu cumva sunteți frați?
— Nu nene! răspunse unul. Suntem gemeni!...

Are dreptate?!...

I. Vasilescu intră într'o bodegă foarte căutată:
— Un șpriț!
O chelneriță îi servi imediat. El se strâmbă:
— Nu, dă-mi mai bine un țap.
Îi aduse berea, o dădu pe gât și pleacă fără să plătească.
Chelnerița după el, îl ajunse tocmai când o cotea de pe colț:
— N'ați plătit țapul.
— Păi nu ți-am dat șprițul în loc?
— E adevărat, dar șprițul l-ați plătit?
— L'am băut?
— Nu l'ați băut, e adevărat.
— Păi atunci? Îmi pretinzi care să plătesc o consumație pe care n'am băut-o?

Toamna!...

— Pe Ionescu l-au condamnat la șase luni închisoare.
— Mare noroc a căzut pe capul lui.
— Cum așa?
— Nu mai trebuie să aibă grija lemnelor la iarnă!

DEBARCĂRILE ENGLEZE

Soldatul englez: *Am reușit să debarcăm, domnule Churchill!...*
Churchill: *Văd, dar de ce n'ați rămas acolo?!*
Soldatul englez: *Nu s'a putut fiindcă sunt și germani acolo!...*

Răvaș Sfântului Dumitru

Unde-i vremea de-altă dată
Sfântule Mitică,
— Când era bunica fată,
Făceam nodul la cravată
Și-l mai învârteam odată,
Sfântule Mitică!

Astăzi fac economie,
O cravată: e o mie,
Paplotă sau fășie,
Iar mătasea...!... de hârtie.

Luam bagajul în căruță
Și căutam o cămăruță,
Colindând o stradă, două
Aveam locuință nouă,
Și un amănunt rețineți:
Că erau mult mai puține
Cu grădină lângă casă,
Nu c'un leandru pe terasă

Nu se mai zăresc bilete
Roșii, albe, violete,
Astăzi e de'nchiriat
Doar o jumătat' de pat
(Să tot fii neînsurat!).

Pe străzi nu vezi camioane
Plimbând paturi, ...(lighioane)
Nici obiecte mari și mici
Sau portrete de bunici,
Când la deal și când la vale
Ca la ziua dumitale.
Nu sunt certuri, nici bătăi
Chiriași cu vânătăi,
Proprietari legați la cap,
Părți de scaun sau dulap.
Ce mister e la mijloc?
Toată lumea stă pe loc;
Parcă sfântul legendar
S'a... mutat din calendar!

Totuși a muta=mutare
Este vechea conjugare
Ce de-o veșnicie 'nșirează
Lângă nume și se'ncheagă
Și de-i voia de mutare,
Sfinte, fă-ne brațul tare
Să mutăm și-alte hotare
Care stau în așteptare.
După care, se'nțelege,
Tragem și un chef în lege!

C. Iorgulescu

DIN GREȘEALĂ

—Ce Dumnezeu nu te mai vezi?
— Am lipsit opt luni. Sunt mereu trimis în câte o misiune și...
— Aș vrea să ne faci plăcerea să iei masa cu noi.
— Îți promit. La prima ocazie voi veni.
— Să te cunoască și nevastă-mea...
— Aș fi încântat!
— Atunci... să zicem Vineri la prânz.
— Fie și Vineri.
Dar nu m'am putut duce, furat de atâtea treburi. Am trimis însă flori și m'am scuzat rugându-i să-mi acorde favoarea de a fi primit Vinerea viitoare.
Și apoi, pe nesimțite au trecut câteva săptămâni fără să mă fi putut achita de promisiunea făcută bunului meu amic.
O nouă misiune mă îndepărtă din nou pentru trei luni de zile.
Luai hotărârea ca la înapoierea mea să fac tot posibilul și să trec pela amicul meu, căruia îi dădusem cuvântul de onoare cu atâta ușurință.
Mă simțeam foarte rău în clipa când mi-a deschis o subretă nostimă și m'a condus în salon, unde își făcu imediat apariția gazda, o femeie de o frumusețe extraordinară.
— Doamnă... sunt foarte jenat și... surprins.
— Surprins? Dece?
— Pentrucă nu mi-am închipuit că sunteți atât de frumoasă.
— Exagerezi...
— Fericitul!...
— Cine?
— Soțul dv.
— A! soțul meu!
— Suntem foarte buni prieteni.
— Așa? Și... numele dv?
— Bujorescu...
— Scuzați, dar numele dv. mi-e complect necunoscut.
— Curios... Nu v'a spus soțul dv. că m'a invitat la masă?
— La masă? Astăzi?
— Nu... Mai de mult.
— Permiteți... Prietenul meu nu-i acasă?
— Nu... este plecat...
— Scuzați. Atunci...
— Atunci, ce? Sper că veți primi să luați masa cu mine.
— Vai de mine, cu mare plăcere...
Nu-i de prisos să vă spun că am petrecut o oră minunată în tovărășia soției prietenului meu, această frumusețe fără pereche.
Un sfert de oră după ce am părăsit locuința bunului meu amic, am avut marea surpriză de a-l întâlni.
— N'ai fost plecat?
— Eu? Nici un moment.
Dar ce-i cu tine? Ce s'a întâmplat de nu te-am mai văzut?
— Lasă asta. Îți voi explica. Dar tu... Mi-a spus soția ta că ești plecat.
— Soția mea? Când?
— Acuma viu dela tine. Am mâncat împreună.
— Unde?
— La voi acasă...
— La noi? Pe strada asta?
— Nu... Pe Siret numărul opt.
— Pe Siret opt? Dar bine omule noi ne-am mutat de acolo de două luni...
Greșisem adresa.
De atunci iau masa zilnic cu fermecătoarea doamnă, în casa căreia m'a condus destinul.
A devenit soția mea.

MOTIVUL

Ea: *Așa-i că n'ai să mă'nșeli niciodată, dragul meu?*
El: *Nu, n'am curajul s'o fac, micuța mea!...*

FEMEIE PRACTICĂ

Ea: *N'ar strica să fiu puținel drăguță cu el până îmi va duce pachetele acasă!*

SCRISOAREA CĂPRARULUI RĂNIT

Pe pajiştea hârtiei un gând doar pentru tine
Incerc să-l prind în slove şi-apoi să ţi-l trimit,
De-aici din depărtare, de unde sunt rănit
Căci poate nu m'apucă nici ziua cea de mâine

Pe pat de suferinţă, simt pieptul cum mă doare
Dar dragostea de tine mă doare şi mai mult,
Aşi vrea s'alung durerea ce-o simt şi să n'ascult,
Nici dorul şi nici visul ce vin din depărtare.

Când gândul se coboară în orele târzii
Mă văd iar lângă tine. Ce tristă-a fost plecarea!
Mai dăinue în suflet şi astăzi întrebarea:
„Te duci şi-ai să mă uiţi. Să-mi scrii mereu, să-mi scrii".

Mă văd plecat departe, pe drum fără 'ncetare
Prin şuerul de gloanţe aveam ca 'nsoţitor
Portretul scump, în suflet purtat cu-atâta dor,
Al celei ce-o slăveam în fiece scrisoare.

Căprarul care scrie, ieşit dintre ruine
Cu gândurile triste prin nopţile ce cad,
L-a urmărit un înger şi-un plic ce nu mai vine,
In drumul spre Ţiganca şi 'n drum spre Stalingrad.

Am răsădit curată în inimă o floare
Ce azi se veştejeşte cu cel ce e rănit,
Dar floarea, chipul care atâta l-am iubit,
O va lua cu dânsul căprarul, dacă moare.

Cap. Radică N. Simion-Suhaia

UN SINGUR OM DOBOARĂ 202 AVIOANE INAMICE!

Acum vreo două săptămâni comunicatele de războiu germane vesteau lumii palmaresul extraordinar al locotenentului aviator Herman Graf, cel mai bogat până atunci: 172 avioane inamice doborîte în luptă. Cu acest prilej Fuehrerul i-a acordat cea mai înaltă distincţie militară germană pentru vitejie, Frunzele de Stejar cu Spade şi briliante la Crucea de Cavaler a Ordinului Crucea de Fier, Graf fiind al 5-lea soldat din armata germană cu această înaltă decoraţie. Niciodată în istorie vreun aviator de orice naţionalitate nu atinsese această cifră. Oricât de imposibil de crezut putea să pară ea însăşi, a fost totuşi depăşită cu încă 30 de avioane numai în două săptămâni: Graf, avansat între timp căpitan de escadrilă în escadra de vânătoare a maiorului Gollub, a înregistrat în ziua de 26 Septembrie cea de a 202-a biruinţă aeriană.

Este interesant să urmărim cariera acestui cu totul excepţional aviator de vânătoare, cu atât mai mult cu cât începuturile lui ca atare nu lăsau deloc să se întrevadă ce va fi mai târziu. Născut la 24 Octombrie 1912 în Engen (Konstanz am Bodensee), Graf arată încă de timpuriu o mare înclinaţie pentru arta sborului. La vârsta de 14 ani începe să construiască planoare. Mai târziu intră în corpul aviatorilor naţional-socialişti unde ajunge repede într'un post de comandă. Dintr'o cauză sau alta, la începutul războiului Graf nu înregistrează câtva timp nici o victorie aeriană; plutonier şi pilot în escadra de vânătoare a neuitatului vânător Moelders, el aparţine mai apoi unei unităţi de patrule în Vest, trece la o şcoală a aviaţiei de vânătoare, este trimis mai târziu ca instructor de aviaţie în România, are misiuni speciale pe insula Creta, aşa încât cariera lui propriu zisă de spaimă a aviatorilor inamici începe abia după izbucnirea campaniei din Răsărit. După prima decolare înregistrează prima victorie în sectorul sudic al frontului. In timpul grelelor lupte defensive din lunile Ianuarie şi Februarie sboară fără odihnă, mai ales în periculoase sboruri la mică înălţime, pentru a slăbi presiunea asupra camarazilor din infanterie.

După a 47-a victorie aeriană primeşte la 5 Februarie 1942 Crucea de Cavaler al Ordinului Crucea de Fier. Fusese înaintat între timp sublocotenent şi comandant de escadrilă. In cele 10 zile următoare doboară 13 inamici, iar în alte două săptămâni nimiceşte în fruntea vitezei sale escadrile încă 30 aparate duşmane.

Graf este primul ofiţer din armata germană care a primit în 2 zile două înalte distincţii: la 17 Mai 1942 Frunzele de Stejar, la 19 Mai Spadele la Frunzele de Stejar ale Cavaleriei Crucii de Fier.

In cursul crâncenelor lupte aeriene de pe frontul de răsărit, Graf, între timp avansat locotenent, obţine la 14 August a 120-a victorie aeriană, la 23 August a 130-a şi 133-a, la 4 Septembrie a 150-a, după două săptămâni mai târziu a 172-a, şi după alte 2 săptămâni, la 26 Septembrie, a 202-a biruinţă aeriană. O serie neîntreruptă de victorii, care a aşezat pe căpitanul Graf în fruntea aviatorilor de vânătoare din toată lumea. Din enumerarea de mai sus se poate face o observaţie curioasă: termenul aproximativ de două săptămâni a prilejuit în câteva rânduri lui Graf doborîrea de fiecare dată a câte 20 avioane inamice. Avem toate motivele să credem că după cea de a două sute doua victorie, anunţată la 26 Septembrie, neastâmpăratul sburător nu a stat degeaba şi că pregăteşte duşmanului o nouă surpriză. Iar dacă ne gândim că sunt numeroşi aviatorii germani care au dobândit fiecare peste 100-150 biruinţe în lupte aeriene, ne putem da seama — în mică măsură, fără îndoială — de superioritatea desăvârşită a vânătorilor germani şi de extraordinara eficacitate a aviaţiei Reichului pe toate fronturile.

LA TUNDUTOWO ZACE UN EROU!

COLONELUL ALEX. MANOLESCU

Departe de ţară, şi aproape de Volga; acolo, în pusta nesfârşită, unde pe ciapele armelor automate se mai cântă încă simfonia morţii. Acolo, unde vântul răscoleşte şi poartă nisipul vremurilor bune, ca pe un blestem hain, trăcoţie de ani, între dune şi coline, satul Tundutowo.

Este un sat cu un aspect sărăcăcios. Pare svârlit de o mână gigantă, din timpuri preistorice, în golul fără de viaţă, al întinsului rusesc.

Are case mici, uniforme şi pierdute, acoperite cu pae şi pământ. Aceste construcţii liniare, îţi descopere stilul Calmuc.

Este tăiat în două de o vale adâncă, cu maluri aproape drepte. Pe fundul ei în serpentină, se strecoară leneş, o undă de apă, ce se pierde din loc în loc, în albia acoperită cu nisip argintiu. Pe vadul ei, tânci golaşi, duc dromaderele cu pas agale, pe aceste „bărci ale deşertului" la adăpat...

Pe malul apei, mai în fund, pe colinele ce înconjoară satul ca un brâu protector, patru mori de vânt, încremenite de groaza ultimelor zile, îşi scutură lanţurile grele, ce le-au ancorat întreaga lor viaţă, în pusta arsă de soare şi bătută de vânt. Tăcute şi grave, înegrite de vreme, cerşesc parcă iertare, cerului plumburiu.

In mijlocul satului se găsesc câteva case cu un aspect mai arătos. Construite din scânduri uşoare şi vopsite cu albastru sau verdele comunist. Ele sunt în contrast izbitor, cu restul locuinţelor, ce par lacustre şi care-ţi indică o viaţă zbuciumată, mizeră şi haină, de lucrători kolhozişti, născuţi să frământe tina galbenă şi aridă, în palmele lor slăbite, pentru a scoate rodul dorinţelor de mai bine şi a patimilor iudaice, viclene şi perverse.

Aproape de centru, unde pe vremuri se găsea, şcoala, biserica şi cooperativa satului, o Divizie ce poartă înscrisă în cartea de aur a victoriilor ei: credinţă, eroism şi jertfă, a înfiinţat în satul Tundutowo, un cimitir al eroilor români, morţi cu numele Patriei pe buze şi în ochi cu icoana sfântă şi dragă a celor iubiţi...

Cruci albe, perfect aliniate, străjuite de o frumoasă troiţă creştinească pictată cu gust şi artă, opreşte pe grăbitul trecător.

Bătrâne, ce poartă în inimă milă şi în ochi imagini şterse, rostesc aevea parcă, rugăciuni din alte vremuri... Desigur, că în eroii noştri, ele văd pe morţii lor. Ostaşii noştri se opresc şi ei: salută şi citesc numele scrise cu negru pe crucile veşniciei. La mulţi le descoperi lacrima caldă a camaraderiei şi a iubirei, ce se furişează de sub genele lor obosite. Aci, ei îşi găsesc un frate, o rudă, sau un prieten drag.

In faţa lor, acestor străjeri ai creştinului românesc, se încălzesc inimile şi se înalţă sufletele spre noi fapte de arme şi glorie. Cu fiecare zi ce trece, noui morminte se adaugă la batalioanele jertfei noastre.

Dacă astăzi te vei duce, să aprinzi candela recunoştinţei la cimitirul din Tundutowo, vei descoperi alte trei morminte proaspete: în rândul întâiu, în dreapta troiţei se găseşte mormântul Colonelului Alexandru Manolescu, fostul Comandant al unei Brigăzi de infanterie. Mai în fund în rândul al şaptelea, odihneşte Cpt. Gheorghe Ioan, dintr'un regiment de artilerie şi alăturea de el Sublt. Păslaru Emil dintr'un batalion de pionieri.

Toţi trei au căzut în ziua de 2 Octombrie, înscriind prin jertfa şi eroismul lor legendar, noi pagini, cari vor forma capitolul demnităţei noastre naţionale, din istoria de mâine, a **„Cruciadei contra bolşevismului"**.

In ziua de 4 Octombrie, i-am văzut aşezaţi în biserica improvizată din satul Tundutowo... Trei sicrie de războiu, cioplite pe câmpul de luptă de mâini bătătorite de arme, şi veghe, stau aliniate, aşteptând parcă, să dea raportul misiunei îndeplinite...

Femei multe, copii şi soldaţi defilează, într'una, cu paşi uşori, umbre trecătoare, pentru a nu turbura liniştea bravilor eroi.

La capul lor, ard trei lumânări de ceară curată, păstrată cu atenţie şi grijă, pentru ceasul biruinţei.

In mijlocul populaţiei şi a delegaţiilor de ostaşi, veniţi să-şi petreacă comandanţii, stă plin de durere, împietrit, Generalul Comandant şi Colonelul, cei mai apropiaţi camarazi ai defunctului, încadraţi de mulţi ofiţeri superiori şi inferiori.

Slujba a început. Doi preoţi, un Maior şi un căpitan, rostesc Prohodul de îngropăciune. Totul este plin de mister şi duioşie. Aceşti trei camarazi, ne-au fost dragi, iar faptele lor au fost atât de frumoase. In timpul slujbei, pe deasupra bisericei, sboară mai multe avioane inamice de bombardament, cari fără să ştie dau un ultim salut, eroilor români.

Slujba s'a sfârşit. Coşciugele sunt duse spre locul de veci, de către ofiţeri. In curtea bisericei o companie dă onorul.

In urma lor camarazii cari au luptat luni de zile în acelaş spirit de jertfă şi credinţă, păşesc încet, ducând fiecare amintirea celor ce au trecut în lumea drepţilor.

Fiecare vede luptele la care au luat parte, şi nu ştie astăzi ce se admire mai mult la aceşti bravi ofiţeri: curajul, priceperea, avântul, destoinicia, spiritul de jertfă şi abnegaţia, sau dăruirea voluntară pe altarul sacru al Patriei dragi.

Ei au întruchipat virtuţile ce se cer unui adevărat ostaş pe câmpul de luptă. Il văd parcă şi acuma pe viteazul Colonel Alexandru Manolescu, cum dispreţuia moartea şi iscălea el, mergând întotdeauna în frunte, în linia I-a, acolo unde se hotăra lupta, îmbrăţişând ostaşii, dându-le sfaturi cum să lupte şi cum să se apere mai bine.

Incepând cu luptele extrem de grele, din luna Mai dela Nowo Alexandrowka şi continuând la Doneţ, Oskol, Don, Tebektenorowo, Saadowoje şi multe alte localităţi, Colonelul Alexandru Manolescu a fost pildă vie de eroism şi sacrificiu. L'am urmat în toate aceste lupte şi zile, dormind alături în şanţuri şi în ploaie, învingând piedicile pe cari inamicul ni le arunca în cale, înfruntând contra-atacurile disperate ale duşmanului şi aruncând în cele din urmă zarul victoriei.

Ştia s'o smulgă, când orice sorţi de isbândă erau pierduţi şi mai cu seamă, când inamicul arunca în valuri nestăvilite, puhoaiele sortite pieirii.

Dar Cpt. Gheorghe Ioan? Un erou între eroi!... Permanent la observator, dirija cu gravitatea-i caracteristică întipărită pe faţă, tragerile de artilerie.

Sângele infanteristului îi era scump, iar avântul cu care lupta prea drag, ca să-i poată lăsa nesprijiniţi.

A murit lovit în frunte de un glonţ inamic pe când identifica o coloană duşmană.

Dar tânărul Sublt. Păslaru Emil?.. Moare lovit în frunte de acelaş glonţ duşman, pe când îşi îmbărbăta ostaşii săi dragi, cari fuseseră învăţaţi să-l vadă mereu în frunte, plin de curaj şi avânt.

Cortegiul a ajuns.

Sicriile sunt lăsate de mâini camaradereşti în groapa umedă şi rece. Bulgări reci de clisă, sună sinistru în scândura de brad.

Un soldat a îngenunchiat pe mormântul Colonelului Alex. Manolescu luând un pumn de ţărână în săcuşor.

Fiecare aude încă cuvintele rostite la mormintele proaspete de către Colonel, în numele Diviziei care a pierdut cu aceşti trei ostaşi, trei nădejdi şi trei suflete de elită.

„Aceşti eroi sunt morţii Naţiunei, sunt fraţii noştri de arme şi cei mai buni fii ai României, care în vârtejul năprasnic al pericolului, în ploaia de gloanţe şi obuze de tunuri şi de brandturi inamice, au rămas neclintiţi la datorie şi şi-au găsit rezerve de energie şi entuziasm pentru a merge înainte, şi-şi conduce ostaşii la glorie şi a sfida cu fruntea sus moartea, salvând însă ideia nepieritoare: isbânda Neamului Românesc.

Ei au căzut cu faţa la inamic, pe câmpiile Rusiei, pe câmpul de luptă dela Sadowoje din ţinutul Calmuciei dincolo de meridianul Stalingradului. Acesta este poemul naţiunei Româneşti şi aşa am ajuns aci la porţile dinspre răsărit ale Europei, spre a ne apăra cu bărbăţie Ţara, limba şi credinţa noastră strămoşească.

Din jertfa lor se toarce firul existenţei şi mărirei naţiunei de mâine, care trebue să fie o naţiune puternică, mare, după originea înaltă a Neamului Românesc".

S'a înserat. Crepusculul astrului ce apune, nimbează cu raze sângerânde dunele ce se pierd la orizont.

Cpt. D. Iureş
Reporter de Războiu S. M. R.

GHICITORI

DESLEGARILE LA GHICITORILE PUBLICATE IN NUMARUL PRECEDENT

389) Colofana și porcul; 390) Cârligul cu care jumuli pae; 391) Scoica; 392) Groapa; 393) Soba; 394) Vântul; 395) Fulgerul; 396) Ciutura; 397) Casa și ușa; 398) Tartalacu; 399) Foresiera; 400) Cobilița și căldările; 401) Ceata; 402) Ghinda; 403) Strachina; 404) Luleaua; 405) Fumul și căldarea 406) Epurele; 407) Clopotul bisericii; 408) Pepenele cu coajă și sâmburii; 409) Greutatea cântarului; 410) Fusu cu furca; 411) Ochii; 412) Varza; 413) Strugurile; 414) Gândul;

415 In pădure născui,
In pădure crescui,
Acasă dacă m'aduse,
Horă împrejur îmi puse.

*

416 Bumbaimas?
Unde ai mas?
In acest cap de oraș
Ce-ai văzut, o barză, un bârzoi, un cocoș și două puici.
Ghici unde este?

*

417 Bobi-mas!
Unde ai mas?
In curte la tifas.
Ce-ai văzut, ce-ai auzit?
Am văzut și-am auzit:
Un bârzoi, o barză, un cocoș
Și un pătrol-în-vătrol,

*

418 Ce nu sunt trei în lume?

*

419 Am un cal alb,
Paște pe un munte slab.

*

420 Strigă loanța din ciulini,
S'o păzească de găini,
Că de câini nu duce grijă.

*

421 Măciuchită goga,
Spânzură Moldova.

*

422 Usturime, greu mă doare,
Când mi-l bagă bine'mi pare.

*

423. Am un copilaș,
Când îl las jos tace
Când îl iau în brațe plânge

*

424 Mă duc cu cercei seci
Și viu cu ei plini.

*

425 Am un bou cu un dinte
Smulge sâra toată

*

426 Ce trece peste apă
Și nu face valuri?

*

427 Ce se înnoadă cu gura
Și nu se desnoadă cu mâna?

*

428 Am o bula
Inconjor țara cu ea.

*

429 Am un oboraș
Plin cu epurași.

*

430 Corb negru
Inghite ciolanul tot.

*

431 Am o mie de iebede
Și fac toate un ou.

*

432 Intr'o rămătură de oale
Era un corn de porc
Un orb îl văza
Un ciung îl luă
Și un despoiat îl băgă în sân.

*

433 Cheia de lemn
Lacătu de apă
Vânătorul s'a înecat
Și epurele a scăpat

*

434 Am un cal
Și când îi iau seama
Se vede mațele.

*

435 Am un copil.
Când îl iau în brațe plânge.
Și când îl las jos tace.

*

436 Tăndărică lemn uscat
Sare noaptea la Țarigrad.

*

437 Am patru realeie
Duce un car de fân

DREPTATEA NOASTRĂ

Când aidița din neamul nostru luptă după tradiție împotriva urgiei slave — pacostea de totdeauna a Europei. — a vorbi despre noi nu poate fi socotit un fapt de laudă. Cu această credință îmi îngădui să mă apropii de unele trăsături ale poporului românesc, pe care le scoate în evidență viața de milenii pe întinsul pământului dacic.

In orice perioadă a istoriei noastre ne-am înfățișat ca o țară completă, întemeiată pe forțele autohtone, numai pe ceeace a dat pământul, fără să depindem structural de nici un vecin, de nici o forță de aiurea. Este una din mândriile noastre românești, venită din firea oamenilor pământului cum și din armonioasa răspândire a bogățiilor materiale.

Privită drept un corp în sine, Țara prezintă și un echilibru vital prin toate provinciile. Fiecare colț de țară a contribuit din plin la desvoltarea organică a neamului. Maramureșul ne-a dat forma oficială de Stat, concept social al vieții statale. Ardealul, leagănul de odinioară și al lui Decebal, a creat curentul naționalist și a dat impuls rezistenței naționale. Moldova lui Ștefan cel Mare a ținut torța luminii, este forța spirituală a românismului prin Miron Costin, Cantemir, Neculce, Kogălniceanu, Eminescu, Iorga. Muntenia se mândrește cu Basarabii, cu făuritorii conceptului politic. Pretutindeni forțele native creează fără odihnă, nelăsând loc altora, stăpânind totul. Ior, de mare însemnătate este și faptul că toate forțele s'au desvoltat unitar, fără a fi între ele diferențe de structură, căci nimeni și nimic nu stă hotar între Stolnicul Cantacuzino și Dimitrie Cantemir, între Bălcescu și Gheorghe Șincai, între Iorga și Octavian Goga. Această potrivire a cugetelor celor aleși a creat ceea ce se numește solidaritatea morală.

Dacă sus, la cei care conduc spiritual, aceasta a fost situația, jos în pătura țărănească aflăm aceiași minunată orchestrație a simțămintelor. Fie oltean, Maramureșanul, Câmpulungeanul fie din Bucovina sau Muntenia, Bănățeanul și Basarabeanul, el se înfățișează unitar. Casa, portul, graiul, poveștile lor, sunt aceleași. Ei se simt oamenii neamului; sunt Români, nicidecum Moldovean sau Oltean. Graiul e românesc, iar când luptă, o fac pentru țară, care, în concepția lor, e cât se întinde neamul fără să cunoască hotare ieșind din interesele politice.

Oamenii neamului sunt ca și pământul țării: dau cât trebue fiecăruia pentru orice nevoie. Noi nu avem pământ golaș, după cum nu avem oameni cu suflete sterpe. Omul nostru e mereu tânăr, prinde repede și orice începe pare că s'ar găsi de când lumea. Fără mândrie, suntem oameni deștepți. In orice mediu străin ne-am găsi, ne situăm în primele locuri. Tot așa e și cu pământul nostru, fiar se poate afla un stat cu un pământ care să producă cu o mai mare ușurință ca al nostru.

După cum pământul dă belșugul țării, așa și oamenii, care sunt mulți, dau tăria neamului românesc. Când — și aceasta cât de curând — nădejdile noastre își vor da roadele, neamul nostru va sta în fruntea popoarelor prolifice.

Aflăm o minunată înfrățire între om și pământ, cum și între conducători și mulțime, cimentând o solidaritate aproape perfectă, uniți prin conștiință în fața marilor primejdii.

Toate hotarele de apă ale statului sunt stăpânite pe ambele maluri de țărani români. Balcanii sunt plini de Români, așijderea între Dunăre și Adriatica. Viața economică a Europei orientale este dominată de forțele românești, iar în Răsărit, peste Nistru s'au întins până dincolo de Bug. De când ne știm în aceste locuri, mărturiile istorice arată că neamul s'a răspândit cu mult în afara hotarelor.

Dar nu numai prin revărsarea populației am pășit dincolo de hotarele statului, ci și moral. Am dat mitropoliți și cărturari Rușilor. Am răspândit cartea de slujbă religioasă în întreg Balcanul. Sute de ani am fost făclie culturală pentru Bulgari. Daniile Domnitorilor noștri au împânzit același Orient. Din belșugul pământului nostru am hrănit și pe alții, fără să cântăm răsplată. Nici un istoric nu poate desprinde de viața românească istoria Bulgarilor, Sârbilor, Grecilor, a multor Slavi din alte ținuturi, a locurilor sfinte dela Atos și Ierusalim.

Dacă istoria universală ar fi fost scrisă cu mai multă obiectivitate, dacă oamenii Occidentului ar fi privit dincolo de faptele și hotarele lor, istoriei neamului românesc ar fi avut un alt loc în fresca de arme a vieții europene. Acest loc pare-se că începem să-l ocupăm îndată ce un Nicolae Iorga a trebuit să arate Apusului ceeace a fost și este neamul românesc. Căci fapte mari am avut destule, făcute — după cum spunea Mihai Viteazul — din dorința lăuntrică spre a fi în lauda lui Dumnezeu și în serviciul creștinătății.

Dacă așa stau lucrurile, mai putem rămâne în anumite concepții învechite cât și sfera partidelor care le creaseră? Grijile interne ne-au făcut să ne gândim și să credem un crez politic limitat. Am desbătut probleme de organizare administrativă, cărora ne-am închinat forțele noastre. Și fiindcă încă nu realizasem unitatea națională, din această pornire am făcut un ideal. O sută de ani am dus o luptă dârză numai ca acest ideal să ajungă o realitate. Dar niciodată nu ne-am gândit să ocupăm locul ce ni se cuvine în viața europeană, lăsând libertate altora să urzească intrigi care, de multe ori, s'au prins.

Când clocotește aidia vitalității, când oamenii și pământul au bogății nebănuite care nesiliți de nimeni, au hrănit și apărat aidătea alte popoare, crezul politic de viitor al neamului se cade a fi dictat după alte criterii și după alte forme. Nu suntem o rasă inferioară. Istoria poporului românesc judecată în raport cu a altor neamuri ne dă dreptul să afirmăm că suntem un popor de viitor a cărui rază de activitate se va întinde cu mult dincolo de hotarele naturale românești. Nu este un gând imperialist, ci recunoașterea unor fapte pe care, de veacuri, le împlinim, fără a fi cerut cuiva să le recunoască oficial. Și când în Răsărit se prăbușește un vast imperiu, fiindcă orice s'ar spune, prăbușirea nu sovietică ci rusească o vom trăi, Statul românesc n'are decât să se ducă acolo pe urmele lui Petru Mușat, pe cărările bătute de alți înaintași ai noștri, cărtând nimic altceva decât creațiile românești ale veacurilor trecute, iar drepturile noastre, pe care le impun nu numai realitățile istorice, ci însăși faptele de arme și sângele românesc vărsat, sunt mult mai întinse. Ne cheamă într'acolo glasurile pământului, umbrele Voevozilor din trecut purtându-ne gândurile către idealuri pe care tinerețea poporului românesc le poate impune și susține în ciuda împrejurărilor.

Barbu Theodorescu

DESPRE LUCRURI ȘTIUTE ȘI NEȘTIUTE

Planeta Marte, imaginea de mâine a Pământului

Din toată Europa se vede adesea seara, spre partea de sud a cerului, o stea roșcată: e planeta Marte. Această roșeață nu este cauzată de fierbințeala planetei care, dimpotrivă, este mult mai rece decât Pământul. Cercetătorii, cu deosebire cei germani, au desvăluit multe din secretele acestei cea mai apropiată planetă de noi. Ce știm despre ea?

Marte este o planetă mult mai mică decât pământul, cu un diametru pe jumătate, cu o forță de atracție cât o treime din aceea a Pământului, cu o masă de 9 ori mai mică decât a acestuia. Un om de 75 kilograme ar cântări pe Marte numai 25! Dacă legendarul Sisif ar fi fost blestemat de Zeii Olimpului să urce bolovanul pe Marte, blestemul ar fi fost mult mai ușor. Din cauza acestei neînsemnate puteri de atracție, Marte nu a putut să-și păstreze atmosfera; gazele de la suprafață s'au pierdut în Univers. Deasemenea apa s'a transformat în vapori. Marte este un glob uscat, cu o pătură foarte subțire de aer, prin care răceala Eterului străbate cu ușurință. Noi pământenii nici nu ne putem da seama ce binecuvântare este pentru noi atmosfera. Căci, dacă razele calde ale soarelui înfierbântă mai mult scoarța lui Marte, în schimb nopțile sunt grozav de reci, ceeace dă extraordinare diferențe de temperatură.

Prin stratul subțire al atmosferei lui Marte, cercetătorul de pe Pământ a putut fotografia suprafața planetei cu ușurință: sunt acolo pete luminoase și întunecate de diferite forme; cele de un galben roșcat sunt considerate a fi deserturi nisipoase de natură feroasă; munți nu se găsesc pe Marte. Locurile întunecate sunt socotite de unii a fi mări, de alții numai văile unor ape dispărute. Foarte bine vizibile sunt calotele albe de la poli, care amintesc de fâșiile ghețurilor polare ale Pământului. Privite cu telescopul, aceste calote albe dau imaginea unor sloiuri străbătute de locuri unde acestea s'au topit. Ca și pământul Marte are zi și noapte, o mișcare de revoluție de 687 zile care determină succesiunea anotimpurilor, fiecare de două ori mai lung decât cele de pe Pământ. Ne putem închipui ce geruri teribile vor fi acolea, pe o iarnă lungă, fără atmosferă ca pătură protectoare și la distanță de 228 milioane kilometri de soare, față de „numai" 150 milioane kilometri ai Pământului. Vara de pe Marte este, dimpotrivă, un adevărat cuptor. Este oare posibil în aceste condițiuni să mai existe viață pe această planetă? Știința consideră că Marte este o lume moartă. Poate că și ea a avut epoca de înflorire a ei, cândva, în trecut. Poate că, cu eforturi penibile, viața mai stăruie încă... Imaginativii și romancierii au calea deschisă oricărei fantezii în privința existenței „marțienilor". Dar sentința aspră a științei sună: un pământ îmbătrânit, imaginea de mâine a globului nostru.

Clasele sociale

Tot ceea ce în interesul unei clase este dincolo de interesele solidarității naționii, este un element care trebue combătut cu cea mai mare înverșunare. Pentrucă nicio națiune nu poate trăi decât din și prin solidaritatea tuturor claselor, și nicio conștiință de clasă nu trebue ridicată așa de sus încât să nu vadă elementul comun în care toate celelalte interese se pot întruni și înfrăți pentru a colabora. In viața poporului român nu au fost clase sociale, așa au gândit toți înaintașii de frunte ai poporului nostru: Kogălniceanu, Bălcescu, Ghica, Eminescu.

SOCOTELI DE PETRECERE

RASPUNSUL SOCOTELILOR DIN NUMARUL PRECEDENT

4.

5.

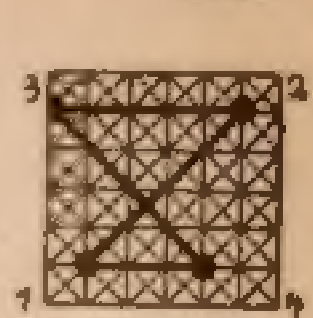

6. Punctele albe arată locul dopurilor mutate.

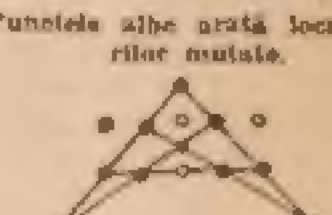

7.

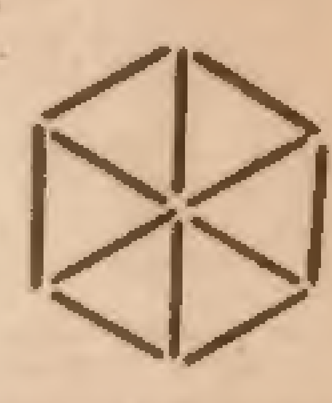

8. PUNGILE

Din cinci pungi cu secțiune triunghiulară, așa cum arată figura, să se facă un patrat.

Cine încearcă?

Puteți întrebuința triunghiuri de hârtie de aceeaș formă.

Dați frâu liber imaginației.

*

9. BANII DE HÂRTIE

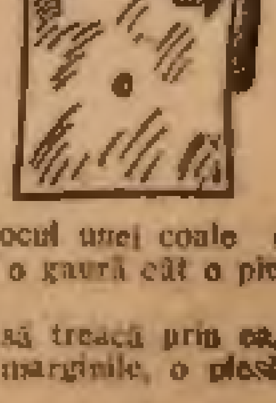

In mijlocul unei coale de hârtie s'a făcut o gaură cât o piesă de 20 lei.

Faceți să treacă prin ea, fără să se rupă marginile, o piesă de 250 lei.

*

10. DE-A SOLDAȚII

Avem 13 soldați de plumb numerotați 1—13. Schimbați poziția fiecăruia în cerc de 5 ori, astfel ca

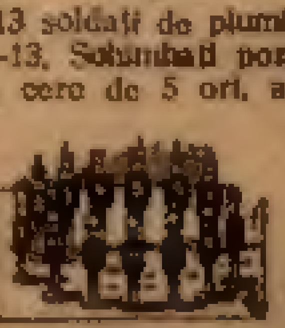

niciodată unul să nu mai stea între doi între cari a mai stat. De pildă, să nu mai întâlnim 4 între 3 și 5 etc.

INĂLȚĂTOAREA SĂRBĂTOARE CREȘTINEASCĂ

DIN COMUNA VIZIRCA-ODESA

Sfințirea bisericii reclădită de ostașii unui regiment de infanterie-fortificații

Dela Berezowka, unde am ajuns în mersul nopții de 24 spre 25 Octombrie, am pornit după câteva ore spre Vizirca, localitate din raionul Antona—Codinceva, din județul Odesa. Era o dimineață însorită de Duminecă, cu cer curat și întins ca și câmpia nesfârșită care parcă se desfășura depe osiile mașinei noastre care gonea nebunește pe drumurile de țară, peste câmp. Nici un indicator la bifurcări, nici la răspântii, nici un semn caracteristic, prin care s'ar putea memora o direcție... Mergi pe drum drept ca în palmă, rar apar unde ușoare; nici nu le simți... Și în timp ce mașina aleargă nebunește, ne gândim cu admirație la psihul de român dela volan, pentru care drumul acesta nu mai este o saradă...

Din distanță în distanță, apar în fundul depărtării în stânga sau în dreapta noastră, satele albe, întinsele sate rusești ale regiunii, fără copaci, cu case mici, împrăștiate ici și colo, cu aspect dezolant...

Mașina parcă stă pe loc și ele fug înapoi; întorci capul și le vezi atât departe, o pată în zarea plumburie...

Mergem la sfințirea unei biserici și de fiecare dată când apare un sat înaintea ochilor noștri, privirea noastră caută cu nerăbdare să vadă înălțându-se peste sat turla bisericii... Dar satele nu mai au biserici. Conducătorii bolșevici și-au făcut o glorie din distrugerea credinței.

Din sufletele noastre se înalță ca un abur, tristețea care ne învăluie. Poate și satele rusești de asta par atât de triste, fiindcă nu au biserici. In afară de înțelesul ei simbolic, biserica avea aceasă facultate, prin înălțimea ei, de a-ți ridica gândul spre cer, spre înalt, te înalța de pe pământ...

BISERICA SUFLETUL SATULUI

In clipa când ochii noștri obosiți de atâta căutare în zarea invariabilă, au văzut turla albă a unei biserici, toți am strigat:

— Vizirca...

— Acela trebue să fie Vizirca, a zis șoferul care nu mai fusese în acel sat și mersese spre el mai mult condus de instinct.

Am rămas cu ochii pironiți înainte, ca într'un extaz, ca într'o viziune biblică. In lumina soarelui, albul bisericii avea strălucirea uimitoare părea o flacără ridicată deodată înaintea noastră. Cu mult deasupra orizontului, crucea de pe turlă se profila pe cerul albastru, ca un semn dumnezeesc...

Am trăit bucuria unei regăsiri, pe care am văzut-o apoi și în ochii camarazilor care mă însoțeau...

Vizirca nu era desigur cel mai frumos sat dintre satele prin care trecusem până atunci. Dar nouă așa ni s'a părut. Fiindcă satul avea biserică și încă biserică cu care s'ar putea mândri și un oraș.

Și aceasta îi dădea aspect de sat întreg, și ne dădea și nouă impresia aceasta.

Am avut dela început impresia că în acel sat trăește un suflet, fapt de care apoi ne-am convins...

Sufletul acesta pe care-l ucisese guvernarea bolșevică cu metodele-i criminale, îi redase satului unitatea română care poposea de mai multe luni, într'un regiment de infanterie fortificații.

ARMATA, FORȚA MISIONARĂ A DREPTEI CREDINȚE

Războiul sfânt își poartă astfel numele, nu numai pentrucă el tinde la întărirea și înălțarea sfintelor idealuri ale neamului românesc. Nu numai fiindcă trebuia sfărâmată amenințarea ființei neamului nostru de către dușmanul dela răsărit. Nu numai fiindcă trebuia apărată civilizația milenară a Europei...

Ci fiindcă trebuia readus pe calea luminei și a credinței un popor care, în trecut, își binemeritase laudele pentru credința lui și care popor ajuns pe mâna unui conducător fără suflet, deveni cel mai fioros dușman al credinței...

Și armata țării, la chemarea conducătorului, și-a urmat pe lângă nobila și vitejeasca misiune de apărare și de luptă cu armele și pe aceea de propagare a dreptei credințe..

Odată cu oștile române, desrobitoare, a început să adie peste câmpiile din răsărit un suflu de viață nouă. Ostașii noștri erau în același timp și misionarii dreptei credințe a creștinismului, atât de batjocorit în Rusia bolșevică...

Sufletul adormit al poporului rus a început să se desmorțească și să se trezească. Icoanele îngropate de frica urgiei bolșevice, au fost desgropate. Copiii au fost botezați... Bisericile au început să fie redeschise una câte una... Și cei mai bătrâni, prigoniți ca să nu se mai închine și să nu mai creadă, și cei mai tineri crescuți în afara credinței, își întorceau sufletele arse de secetă spre ploaia binefăcătoare a dreptei credințe.

Istoria va înregistra în paginile ei, acțiunea de misionarism creștin în slujba civilizației a armatei române, cu aceeaș cinste cu care-i va dăltui în veșnicie și lupta eroică pe câmpul de onoare...

SUFLETUL ROMÂNESC CLĂDEȘTE ACOLO O VIAȚĂ NOUĂ

Ca în cele mai multe locuri, și biserica din Vizirca — raionul Antono-Codincevo — județul Odesa, fusese transformată de bolșevici în local de petrecere. Și, ca nici aspectul ei exterior să nu mai aducă aminte de ceeace fusese în trecut, bolșevicii i-au scos crucile, i-au dărâmat turlele și turnulețele, i-au vopsit zidurile, acoperind picturile și icoanele. Ascultând pe cei care-ți povesteau despre cei mai bine de douăzeci de ani de întunerec și rătăcire, în care sfântul lăcaș a trebuit să îndure toate umilirile și insultele — cu amănuntele că în partea aceasta era „bufetul”, „aici cânta muzica”, „aici se dansa”. — „aici era cabina de cinematograf” — îți se strânge inima dându-ți seama până unde a putut duce ura contra bisericii și a credinței.

Când am ajuns în mijlocul satului Vizirca, la biserică, lucrul era încă în toiu. Se mai dădeau ultimele culori cu pensula, se repara un colț de zid stricat în forfota zilelor trecute de lucru, se mai așeza o piatră ici-colo la zidul care împrejmuia biserica, se mai turna asfaltul dintre scări și poarta mare de ieșire, se frecau podelele interiorului bisericii, se atârnau candelele, se spălau ferestrele și ușile. Era o forfotă, o frenezie a lucrului care te uimea. Ostașii și populația satului lucrau umăr la umăr, sub supravegherea ofițerilor, în frunte cu comandantul Regimentului, care dădea ordine să se mai facă una, alta, lucruri mici, care lăsaseră trecute cu vederea... In după amiaza frumoasă de toamnă,

Biserica din comuna Vizirca-Odesa

cu soare de aur, care-și varsă lumina, ca un nur peste biserică și casele satului, vedeam împlinindu-se visul acelor care munciseră acolo câteva luni de zile, din dragoste pentru credința strămoșească, cu constanța că fapta lor va fi la temelia recreștinării Rusiei...

FAPTA NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINEASCĂ A OȘTII ROMÂNE

Restaurarea bisericii din comuna Vizirca, raionul Antona-Cadinceva din județul Odesa, este opera unui Regiment de Infanterie Fortificații.

La sosirea în sectorul care cuprindea satul Vizirca, Regimentul a găsit satul și biserica într'o stare de mizerie de nedescris. Lucrul a început imediat. Lucrările de reconstrucție a bisericii pentru repunerea ei în stare de funcțiune au început la data de 10 Iunie 1942 și au continuat tot timpul cu o intensitate maximă...

S'au dărâmat pereții prin care erau despărțite în camere aripile naosului; s'au construit ambele turle, înfundate la bază și zidite de bolșevici ca să desființeze bolta turlei, s'au construit 12 turnulețe, pentru a reconstitui vechea arhitectură a bisericii, luată după o fotografie găsită la un locuitor. S'a făcut acoperișul, s'au reparat cămorețe pentru bibliotecă și jertfelnic. Au fost necesare importante reparații la zidărie, deoarece clădirea fusese lăsată în paragină de bolșevici care nici dearândul nu puseseră un pic de var pe dânsa... De jur împrejurul bisericii a fost construit un zid de piatră, la intrare cu un portal de o deosebită frumusețe, o adevărată operă de artă, care, alături de tot ceeace s'a lucrat la clădirea bisericii, va dovedi în viitor dragostea, puterea de muncă și simțul artistic al ostașilor noștri...

SUFLET ȘI FAPTĂ DEOPOTRIVĂ

Lucrarea de arhitectură a bisericii a fost executată după planurile și sub conducerea fruntașului Codreanu Petre, ajutat fiind de meseriașii regimentului și de meseriașii din populația civilă a satului.

Cuvinte de laudă pentru ceeace a realizat în numai trei luni de zile și pentru valoarea artistică a lucrării de pictură, merită pictorul Serg. T. R. Pascu Vasile, care a împodobit biserica cu icoane în stil bizantin-ortodox. Dela 1 Iulie la 25 Oct. a fost pictată o biserică cu adevărat monumentală. Putem spune, pe bună dreptate, că o putere supraomenească a condus mâna pictorului și i-a întărit puterile de om, ca să poată ajunge la acest record..

Pentru refacerea bisericii au fost necesare mari cantități de materiale. Acestea au fost procurate atât prin daniile ofițerilor și ale ostașilor unității, ale oficialităților și prin materiale dela Depozitul de Capturi din Odesa, de unde s'au dat: culori, tablă, fier, ulei, cue, material lemnos, geamuri, etc... Varul și piatra au fost procurate din carierele locale. Sume de bani au mai donat, pentru această lucrare, prefectura jud. Odesa, primăria municipiului Odesa, raionul preturei Antova-Codinceva, primăria com. Vizirca și Bujalic. Odoarele bisericești au fost parte dăruite de către Mitropolia Basarabiei, parte cumpărate din țară, cu banii donați...

Lucrările s'au făcut din îndemnul și cu stăruința d-lui colonel Batcu Alexandru, care a pus tot sufletul pentru realizarea acestei mari opere de redresare creștinească, urmărind zi de zi mersul lucrărilor. In sforțarea sa, a fost ajutat de d. Lt. Colonel Durkhorn Iosif maior Marcoci Const. și preot căpitan Zaharia Nicolae.

Deasemeni d. col. Vlădescu Nicolae, a urmărit cu interes desfășurarea lucrărilor, dând îndrumări și pe șantier, în acest scop. D-sa este și primul ctitor al bisericii.

Și, pe lângă aceștia, toți ofițerii și ostașii unității au conlucrat pentru a se realiza această operă punând suflet și muncă desinteresată, care le face cinste. Căci aici a fost pus suflet și faptă, deopotrivă.

Sfințirea bisericii s'a făcut în ziua de 26 Octombrie 1942, și ea a luat caracterul unei manifestații creștinești și naționale de deosebite proporții.

Au ținut să fie de față la această sărbătoare creștinească autoritățile civile și militare cele mai înalte ale Transnistriei, ca o răsplată pentru munca celor care au reclădit biserica și ca un act de solidaritate națională și creștină în lupta contra bolșevismului.

Au fost de față d-nii: Gh. Alexianu, Guvernatorul Transnistriei, I. P. S. S. Efrem Tighineanul, Mitropolitul Basarabiei, general Vasile Athanasiu, general Gheorghiu, colonel Velcescu, prefectul județului Odesa, Gherman Pântea, primarul municipiului Odesa, Iliin, subprefect, colonel Vorobchievici, colonel Mihai Ionescu, colonel Vlădescu, lt. colonel Ioanid Victor, maior Marcoci, maior Davidescu, o delegație de ofițeri germani compusă din d-nii: maior Wardt, maior Pagge, lt. dr. von Trotka, subl. Nicolae, subl. Saurla, apoi cpt. Popescu Ștefan, căpitan medic prof. Baciu Ionel, cpt. Cristea Victor, etc. etc... Mai erau de față primarii comunelor jud. Odesa, populația comunei Vizirca și numeroși pelerini veniți din satele din împrejurimi, cei mai mulți bătrâni în sufletul cărora nu se stinsese scânteia credinței.

Slujba religioasă a fost oficiată de I. P. S. S. Mitropolitul Basarabiei, în fruntea unui sobor de 10 preoți.

După slujbă, care a fost ascultată cu evlavie de mulțime, a vorbit I. P. S. S. Efrem Tighineanul, care a arătat înaltul înțeles al luptei noastre în răsărit și a chemat spre pocăință sufletul rătăcit al poporului rus.

A vorbit apoi d. colonel Vlădescu, care a adus laude ostașilor români prin a căror muncă s'a putut reconstrui biserica, ca un isvor de viață nouă, pe pământurile desrobite..

D. Gherman Pântea primarul Odesei, a adresat apoi un cuvânt în limba rusă, populației locale, îndemnând-o spre înțelegerea sforțărilor de împăciuire și de ridicare a vieții, spre binele tuturor.

I. P. S. S. Mitropolitul Efrem Tighineanul a făcut înmânarea sfântului lăcaș, slujba religioasă terminându-se într'o luminoasă atmosferă de înălțare sufletească.

In fața bisericii a urmat apoi defilarea unei companii de onoare, într'o ținută a atras admirația tuturor.

La ora 1, a avut loc o masă, în timpul căreia au luat cuvântul d. prof. Gh. Alexianu, guvernatorul Transnistriei, care, lăudând inițiativa și munca de restaurare a bisericii a donat 100 pluguri pentru ostașii care au lucrat la biserică, 10 vaci ofițerilor și câte 25.000 lei pictorului și constructorului.

Au mai rostit cuvântări I. P. S. S. Efrem Tighineanul, Mitropolitul Basarabiei, d. general Athanasiu și d. maior Pagge din delegația germană.

Tuturor le-a răspuns d. colonel Alexandru Batcu, care a mulțumit pentru cuvintele de prețuire a muncii care s'a depus pentru restaurarea bisericei și redării ei cultului creștin.

Înălțătoarea manifestație s'a terminat într'o atmosferă de strânsă solidaritate și încredere în viitorul luptei pe care o ducem.

Serg. T. R. MIHAIL ȘERBAN
reporter P. P.

Asistența în timpul sfintei slujbe

Oficialitățile sărută sfânta cruce

ULTIMELE ȘTIRI

Decorarea unor ofițeri superiori germani

Joi 28 Octombrie, la Președinția Consiliului, Domnul Prof. Mihai Antonescu, Vice Președintele Consiliului de Miniștri, a primit o delegație de ofițeri germani cărora le-a înmânat decorațiile cu care M. S. Regele a binevoit a-i distinge.

Au fost decorați următorii ofițeri germani:

Generalul de infanterie von Unruh cu Coroana României în gradul de Mare Cruce;

General locotenent Nolte, cu Steaua României în gradul de Mare Ofițer.

General Maior Lorenz, cu Coroana României în gradul de Mare Ofițer;

Locotenent Colonel Kappis, cu Coroana României în gradul de Comandor;

Căpitan de Marină Schubert, cu Coroana României în gradul de Comandor;

Locotenent Langer, cu Steaua României în gradul de Cavaler.

Reichleiter Dr. Frohling, cu Coroana României în gradul de Ofițer;

Ministerialrat Schnell, cu Coroana României în gradul de Mare Ofițer.

Obersturmbannführer Wieth, cu Steaua României în gradul de Ofițer;

La această solemnitate au fost de față domnii:

Baron Manfred von Killinger, Ministrul Germaniei la București; General de Divizie Constantin Pantazi, Ministrul Apărării Naționale și Lt. Colonel Emil Turturreanu, Director Militar de Cabinet al d-lui Vice-Președinte al Consiliului.

Intrevederea dintre Mareșalul Petain și amiralul Darlan

Amiralul Darlan, comandantul suprem al forțelor armate franceze, a făcut Marți seara, mareșalului Petain, într'o lungă întrevedere un raport amănunțit asupra călătoriei sale.

Cu acest prilej, el a subliniat în mod special ținuta trupelor și a populației.

De asemeni, a mai dat mareșalului un mesaj personal al sultanului din Maroc.

Cuvântul Papei la Radio

Papa Pius al XII-lea a rostit o cuvântare la radio în limba portugheză, cu prilejul celei de a 25-a aniversare a apariției Maicii Domnului din Fatima.

Suveranul Pontif a spus printre altele că Portughezii trebue să fie recunoscători Maicii Domnului grație căreia țara și-a regăsit ordinea. Papa a cerut ascultătorilor să aibă în viitor încredere în Maica Domnului și să-i urmeze poruncile.

Marina americană a pierdut

dela începutul războiului 59 de vase de război scufundate și 37 avariate.

Până la 15 August fuseseră scufundate 6 vase de linie, 7 vase purtătoare de avioane, 14 crucișătoare grele și ușoare, 8 distrugătoare și două vase speciale, iar 26 vase de război, printre care 5 vase de linie, 2 vase purtătoare de avioane, 10 crucișătoare, 6 distrugătoare și 3 vase speciale fuseseră avariate.

In această listă nu sunt trecute submarinele și vasele de transport, trupe sau avioane avariate sau scufundate.

Revolta din India

La Bombay au început atentatele cu bombe. O bombă a fost găsită la o răscruce, iar în localitatea Poona a avut loc, într'un local de școală, o explozie formidabilă. In acest oraș au fost arestate 14 persoane, acuzate de a fi violat legea de apărare a Indiei.

La Sholapur a fost interzisă vânzarea de pocnitori de orice fel.

Colectarea bumbacului

Se reamintește tuturor cultivatorilor că numai statul colectează bumbacul pentru nevoile militare, și tot bumbacul este trimis în fabrici, unde organele militare veghează ca el să fie întrebuințat în scopul pentru care se colectează. In conformitate cu prevederile legale, toți cultivatorii trebue să predea imediat după recoltare bumbacul zonistului respectiv, care îl va plăti cu prețul oficial.

Mărirea salariilor funcționarilor

Intr'un consiliu de miniștri care a avut loc Marți 27 Octombrie, d. prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului, a expus normele după care se vor acorda sporturile de salarii. Pe baza acestor lucrări s'a acordat un spor de circa 12 miliarde lei anual, care va fi dat tuturor funcționarilor publici. Sporul va fi invers proporțional cu mărimea salariului.

Ordinea distribuirei este următoarea:

Salariile de 3000 lunar vor primi un spor de 50%

Salariile dela 4000—8600 lunar vor primi un spor de 40%

Salariile dela 9200—14.700 lunar vor primi 37%—30%

Salariile de la 14.700—25.000 lunar vor primi un spor între 30%—20%

Salariile de 25.000—48.000 lunar vor primi un spor de 20%—10%

Salariile de 48.000—72.000 lunar vor primi un spor de 10%—6%

D. Vice președinte al Consiliului a arătat că sporul acordat funcționarilor publici a urmărit să ajute mai ales pe micii funcționari.

Un înalt oaspete al Capitalei

De câteva zile a sosit în Capitală, venind dela Berlin, d. prof. dr. Lothar Kreutz, rectorul primei universități germane și unul din cei mai mari chirurgi de războiu.

Laude României

Ziarul „Le Memorial" publică un articol de fond, semnat de directorul ziarului, preamărind lupta pe care o poartă România în răsărit.

„Această țară mare, declară ziarul, în care prieteniile pentru Franța sunt atât de adânci, și-a regăsit, prin conducerea a doi oameni, drumul măreției sale tradiționale.

Ințelepciunea și prevederea M. S. Regelui Mihai I, a Cărui tinerețe a fost încercată de evenimentele dureroase, se îmbină cu autoritatea și spiritul de pătrundere al Mareșalului Antonescu. Impreună, ei reclădesc o Românie puternică și respectată, care stă de veghe la răsărit, luptând pentru civilizația creștină europeană.

Cererile invalizilor

Invalizii, orfanii și văduvele de războiu din campania 1941 și 1916—21 vor adresa pe viitor cererile de ocrotire și asistență birourilor I. O. V. comunale și municipale, care sunt obligate să le satisfacă.

Prețul maximal la lemne

Cu începere dela 28 Noembrie prețul lemnelor de foc se stabilește la un preț maximal care diferă cu puțin dela o localitate la alta. Astfel la București se fixează franco-vagon suma de 34.000 lei.

Lipsa de curaj a americanilor

Plimbărețul ambasador american Wendel Willkie a declarat că la guvernul american se poate constata din ce în ce mai clar o lipsă de conducere curagioasă. Oricine cunoaște împrejurările din America și din străinătate știe că administrația Statelor Unite încurcă sforțările de războiu și în multe privințe îi lipsește curajul.

Revoltele antibritanice din India continuă

După atacul japonez asupra Chitagong-ului, au izbucnit în oraș grave revolte antibritanice. Un mare număr de indieni s'au adunat în fața depozitelor de muniții engleze, situate nu departe de coastă, strigând: jos englezii.

Mai mulți manifestanți au fost uciși sau răniți în cursul ciocnirilor ce au urmat cu poliția.

Trupe engleze la granițele Senegalului

La granițele Senegalului englezii au masat însemnate trupe, ceea ce arată intenția comandamentului respectiv de a dezlănțui un atac împotriva Dakarului. Insă față de declarațiile atât de categorice ale șefului suprem al armatei franceze, amiralul Darlan, se înțelege că vor primi o aspră lecție din partea trupelor franceze, în totul pregătite de a se împotrivi atacului englez.

Situația agricolă

Ministerul agriculturii comunică:

Au căzut ploi în toată țara.

In județele Cetatea-Albă, Tighina, Constanța și parte din județele: Ialomița, Buzău și Prahova a plouat mai puțin.

Ploile căzute în ultimele două săptămâni permit a se face arături și semănături în bune condițiuni.

In cursul săptămânii, arăturile și însămânțările s'au intensificat în toată țara.

Se continuă recoltatul porumbului, sfeclei de zahăr și cartofilor. Grânele semănate de vreme, au început să răsară.

Timbre comemorative pentru Basarabia

Pentru comemorarea unui an dela eliberarea Basarabiei și Bucovinei s'au pus în circulație două serii de timbre poștale speciale. Timbrele se vând la toate oficiile P. T. T. numai în serii complete și au puterea de francare până la data de 1 Decembrie 1942.

Savantul german Hartman în Capitală

Astăzi d. s. sosește în Capitală d. prof. Nicolai Hartmann dela Universitatea din Berlin, invitat personal de d. ministru I. Petrovici, pentru a ține o serie de conferințe și a ne cunoaște țara.

Luptă grea pentru flota americană

O telegramă din Washington, retransmisă de corespondentul agenției DNB, anunță că d. Knox, ministrul marinei Statelor Unite, a declarat la conferința de presă referitoare la bătălia din Pacific că Marți a fost și ziua marinei nord nord-americane.

Ministrul nord-american a sfârșit spunând că nu poate face profeții, ci numai să anunțe că flota Statelor Unite se găsește în vârtejul unei lupte extrem de violente.

Turcia e gata să-și apere granițele

Cu prilejul aniversării republicei, președintele consiliului de miniștri d. Saracioglu, a ținut un discurs adresat poporului turc, în care a subliniat că Turcia este conștientă de greutățile prezente-viitoare, dar că este gata să facă față oricărei situații.

Ministrul a terminat cu cuvintele: „Ataturk trăește și noi suntem strânși împrejurul președintelui Inonu".

Marocul francez se va apăra în fața oricărei agresiuni

„Orice agresor împotriva Marocului, care speră să fie primit bine în Maroc, trebue să se aștepte la o crudă dezamăgire", a spus generalul Nogues, rezidentul general al Franței în Maroc, într'un interview acordat trimisului special al ziarului „Petit Parisien", cu ocazia vizitei pe care amiralul Darlan a făcut-o la Oran.

„Coastele noastre, a adăugat generalul Nogues, sunt tot atât de fortificate ca și coasta Africei Occidentale și noi avem la dispoziție trupe foarte bune.

Indigenii vor coborî din satele lor la prima chemare. Marocul va fi apărat cu o energie fără pereche din ordinul mareșalului Petain, pentru interesul țării și grație voinței marocanilor. Amiralul Darlan ne-a comunicat atitudinea [illegible] a francezilor dela Dakar".

SITUAȚIA PE TOATE FRONTURILE

URMĂRILE MAREI VICTORII ROMÂNE DELA NALCIK

Victoria dela Nalcik a trupelor române continuă să preocupe ziarele din întreaga lume, care și cu această ocazie scot din nou în evidență marea contribuție a României la Cruciada împotriva bolșevismului.

Victoria dela Nalcik, câștigată de trupele de munte române și germane în ziua de 28 Octombrie, a provocat prăbușirea dispozitivului ofensiv inamic dela vest de Terek. Trupele germane și române de atac puternic sprijinite de aviație, au cucerit pozițiile inamicului, pe care l-au respins departe înapoi, forțând trecerea mai multor cursuri de apă.

INTENSA ACTIVITATE A AVIAȚIEI ROMANE INTRE DON ȘI VOLGA

La sud de Stalingrad, inamicul a reluat contraatacurile sale, dar fără niciun rezultat. Inamicul a suferit pierderi grele.

In partea de nord a orașului Stalingrad, continuă operațiunile de curățire ale trupelor germane. Bolșevicii încercând în această parte a orașului să treacă peste Volga, a fost respins. Un mare număr de bărci au fost scufundate, iar grosul forțelor inamice a fost nimicit sau luat prizonier. Pozițiile de artilerie ale inamicului pe malul de răsărit al fluviului au fost atacate cu bombe și cu armele de bord. La Nord de Astrahan au fost lovite cu bombe 15 trenuri de transport. A ars și un tren încărcat cu petrol. In Marea Caspică alte 9 vase mari de transport sau cargoboturi, printre care 4 vase petrolifere au fost incendiate sau scufundate.

Unități române de avioane de luptă au atacat la 30 Octombrie liniile de comunicații ale bolșevicilor în teritoriul inamic dintre Volga și Don, cu un deosebit succes. Linii de cale ferată au fost lovite și întrerupte. Au fost pricinuite mari stricăciuni la gări și alte instalații.

Aviatorii români de vânătoare, cari au asigurat protecția bombardierelor, au doborît, dintr'o escadrilă sovietică de vânătoare, 3 avioane cari s'au prăbușit în flăcări.

OFENSIVA BRITANICA DIN EGIPT N'A AJUNS LA NICIUN REZULTAT

Prima fază a nouei ofensive britanice în Egipt, s'a soldat în favoarea germanilor. Această ofensivă care durează de 7 zile n'a înregistrat nici cel mai mic succes teritorial pentru englezi. După o mică pauză — luptele au reînceput cu aceeași violență. Englezii au atacat cu puternice forțe de blindate și infanterie, ei însă au fost respinși prin puternice contraatacuri. Aviația germană și italiană de bombardament în picaj și de bombardiere ușoare a pricinuit inamicului pierderi mari prin îndrăznețe atacuri. Cu toate că în cursul bătăliei dela El Alamein, în prima sa fază, nu s'a angajat decât o parte din formațiunile blindate, numărul tancurilor britanice distruse este socotit de italo-germani la peste 350.

Aviatorii Axei și-au continuat atacurile contra insulei Malta.

In Marea Mediterană un submarin a scufundat un vas de transport cu pânze.

Aviația germană a dat, în mai multe valuri, atacuri de represalii împotriva orașului Canterbury, provocând distrugeri importante, prin bombe explosive și incendiare.

Submarinele germane au înregistrat noui și mari victorii prin scufundarea a numeroase vase de transport inamice.

Tipografia Societatea Națională de Editură și Arte Grafice „DACIA TRAIANA", București Str. Sărindar, 5-7-9 (tel. 3.84.30), înmatr. sub Nr. [illegible] la Reg. Oficiului Comerțului București.
Tipărită la [illegible].XI.1942